

ምዕራፍ ፫

15ኛው ዓመት

በሕግ ጠባይዓዊ በየጥቂቱ ማደግ ግዴታ ነውና በልማደ ፍጥረት እመቤታችን ድንግል ማርያምም አንድ ሁለት እያለች አስራ አምስተኛው ዓመት ላይ ደረሰች፤ የሴቶች ትክክለኛ ጊዜ ማለት ይህ ዘመን ነው፤ ዐቅመ ሔዋን የሚያደርሱበት፤ የሚታጨበት፤ በጎረቤቱም ዘመን ከትንሣኤ ሙታን በጎረቤት በመንግሥተ ሰማያት የሚኖሩበት፤ ለእግዚአብሔር ማደሪያነት የሚታጨበት፤ ከሰማያዊው ንጉሥ ጋር የሚዋሐዱበት ዘመን ነው። እመቤታችንም በዚህ ዘመን ሦስት ዐበይት ቁም ነገሮችን አከናውናለች።

1. ከጠላት ጋር መዋጋት

እስከዚህ ዓመት ድረስ በእመቤታችን ሕይወት ውስጥ የተመዘገበ ከፍተኛ የጦርነት ወቅት የለም፤ አሁን ግን እናቷ ሔዋንን ስታክል ጦርነቱ ተጀመረ፤ ሰይጣን ከሔዋን ጋር ጦርነትን የጀመረው በዚህ እድሜዋ ላይ ሳለች ነበርና። ቀዳሚት ሔዋን በዚህ እድሜዋ ድል እንደተነሣችለት ዳግማዊት ሔዋን እመቤታችንም ድል የምትነሣ መስሎት ጦርነቱን ጀመረው፤

የሁሉ እናት ሔዋንን ራሱን በአባብ ሰውሮ እንደተዋጋት እመቤታችንንም የተዋጋት በካህናተ-አይሁድ፤ በሕዝቡ-አይሁድ ላይ ሆኖ ነበር፤ የመጀመሪያይቱ ሔዋን ጦርነት የተጀመረው በገነት መካከል በቅዱስ ስፍራ ሲሆን፤ ዳግማዊት እመ ሕያዋን ድንግል ማርያምም ሰይጣን ጦሩን ያነሣባት ገና በመሠዊያው ስፍራ፤ በተቀደሰው ተራራ በቤተ መቅደስ ሳለች ነው።

ምናምንቴ ሰዎችን አሥነሥቶ፤ ከቤተ መቅደስ የመውጣቷን ጉዳይ ለማስፈጸም ደፋ ቀና ማለት የጀመረው ሰይጣን በገነት የነበረችውን ሔዋን ለመጣል የተጨነቀውን ያክል ተጨንቋል፤ በሕዝቡ ጨዋት፤ በካህናቱ ክፋት፤ በጠንቋዮች አስማትና ምትሐት በእግዚአብሔር እጅ የተያዘች ክብርት ሕይወቷን ለማጥፋት በቅጠል ቀዳዳ እየተመለከተ ይከታተላት ነበር።

በ12 ዓመት የቤተ መቅደስ ቆይታዋ ከመላክቱ በሰማችው ስመ እግዚአብሔር ብቻ መጥቁል የተባለውን ጠንቋይ ከተከታዮቹ ሦስት መቶ ሰባ የሚጠጉ አጋንንት ጋር ከምድር በታች እንዲሆኑ ያደረገች መሆኗን በታላቁ ነገረ ማርያም መጽሐፍ ተመዝግቧል።

ሰውን ወደ መቃብር ማውረድን በሴቶች በኩል የጀመረው ጠላታችን ሰይጣን በዛሬዋ ሴት በኩል ደግሞ ራሱ ወደ መቃብር ወረደ፤ በመላእክት ሰይፍ እየታጨዱ የጠፉ አጋንንትም ብዙ ናቸው፤ በታላላቅ ጦርነቶች ድልን የተጎናጸፉ እንደነ ዲቦራ ያሉ ታላላቅ ሴቶችን ታላቁ መጽሐፍ የመዘገበልን ሲሆን መሳ 4፡1 እና 5፡1 በረቂቃው የክፋት ሠራዊት ላይ ድልን በመጎናጸፍ ግን እንደ እመቤታችን የተሳካለት የለም፤ ሁሉንም የማሸነፉ ምሥጢር ግን ትዕግሥት ነው፤ በሕማሙ ሁሉ የማይናገረው የትዕግሥት እናቱ ትዕግሥት ድንግል ማርያም ሰይጣንን ያሸነፈችበት መሳሪያ ትዕግሥት ነው።

የቀደመችው ሴት በሰይጣን ለመሸነፍ ምክንያቱ ትዕግሥት አልባነቷ ነበር፤ አዲሲቷ ሔዋን ግን ትዕግሥትን የተጎናጸፈች የትዕግሥት እናት ናትና በሔዋን መቸኮል ምክንያት የተወለደውን ሞት ክንፉን የሚሰብር የዘለዓለም ሕይወትን ወለደች፤ በሕይወት መኖር ለሚታገሡ ሰዎች የተሰጠ ጸጋ ነው።

የሰው ትዕግሥት የሚገለጠው በፈተና ውስጥ ማለፍ ሲችል ነው። የእመቤታችንም ትዕግሥት እስከ ወዲያኛው ለዓለም የተገለጠ ይሆን ዘንድ ሰይጣን በፈተና ላይ ፈተናን እየደራረበ ከቤተ መቅደስ እስኪያስወጣት ደርሶ ተፈታተናት፤ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ በእርሷ ላይ ሥልጣን የሌለው መሆኑ ይታወቅ ዘንድ ብዙ ጊዜ ጥፋት ያላደረሰባት ቢሆንም ከቤተ መቅደስ ልትወጣ ከሰማይ እምላክ ተወሰነ፤ ከቤተ መቅደስ ስትወጣ እርሷን ግን አማናዊት ቤተ መቅደስ አደረጋት፤ ሰዎቹ የሰው ልጅ የሠራውን ቤተ መቅደስ ሲከለክሏት እግዚአብሔር ግን የማትፈርስ ቤተ መቅደስ አድርጎ ለዘለዓለም ማረፊያ ልትሆነው ሃያውን ዓለማት ፣ ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት በሠራባቸው ቅዱሳት እጆቹ ሠራት ፤ ያን ጊዜ በነቢይ ስለ እርሷ የተባለው ተፈጻሚ “ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ፤ እግዚአብሔር በመካከሏ ነውና አትታወክም።

2. መታጨት

ማጨት የነገሮች ሁሉ መቅድም ነው፤ አዳም ሚስቱ ሔዋንን ሚስት ከማድረጉ አስቀድሞ አጫት። “ይህች አጥንት ከአጥንቴ፤ ሥጋዋም ከሥጋዬ ነው፤ ሚስት ትሁነኝ” ዘፍ 2፡23 ዳግማዬ አዳም ኢየሱስ ክርስቶስም ቤተ ክርስቲያንን አካሉ ከማድረጉ በፊት አጫት፤ ለማጫዋ የሚሆን፤ ለክብሯ የሚመጥን ሌላ ዋጋ ባያገኝ የገዛ ደሙን ማጫ አድርጎ ከፈለ። አካሉ ልትሆን በተወሰነበት በዕለተ ስቅለት ዋዜማ ሥጋውን ቆርሶ፤ ደሙን አፍስሶ መስጠቱ ማጨት መቅድመ ነገር በመሆኑ ነው፤

ሙሽራዋ ክርስቶስ ሐዋርያትን ሽማግሌ አድርጎ የማጫ ዋጋውን ሥጋና ደሙን ካቀረበ በኋላ ነው ሙሽራይቱ ቤተ ክርስቲያንን አካሉ

ሊያደርጋት የሚችለውን ማየ-ገቦውን ያፈሰሰላት፤ ከዚህ በኋላ እርሱም “መርዓዊ ለቤተ ክርስቲያን” ተብሎ ተጠራ ቤተክርስቲያንም “እርሷም ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ አካሉና ሙላቱ ናት” ኤፌ 1፡23 ተብላ ተጠርታለች አሁን ቤተክርስቲያን የክርስቶስ ናት፤ ክርስቶስም የቤተ ክርስቲያን ነው።

በዚህ ልማድ እመቤታችን ድንግል ማርያምም በዮሴፍ በኩል ለእግዚአብሔር ማደሪያነት ታጨች፤ ቀደም አድርገን እንደተናገርነው እናቷ ሔዋን የታጨችውና በቀዳማይ አዳም ዘንድ ሞገስን ያገኘችው በዚህ በአስራ አምስተኛው ዓመት እድሜ ላይ ነበር፤ እመቤታችንም የቀና መልክ ከደም ግባት አስተባብራ ይዛ የተገኘች ፍጽምት ሔዋን መሆኗን ለመግለጽ በዚህ እድሜዋ ታጨች፤ በዳግማይ አዳም በክርስቶስ ዘንድ ሞገስን አገኘች።

በዚህ ምክንያት በሥላሴ ዘንድ መወደዷን አወቅን፤ መታጨት አንዱ የመወደድ ምልክት ነውና። ከዚያም ባሻገር ባትታጭ ኖሮ ከሰማይ የወረደች እርያማዊት ኃይል ላለመሆኗ ምን ማስረጃ ይኖረን ነበር? ከእኛ ይልቅ በቀደመው ዘመን ከሰማይ ሥጋን ለብሶ ወረደ እንጂ የኛን ምድራዊ ሥጋ አልተዋሐደም ለሚሉት ሰዎች በተመቻቸው ነበር ፤ አሁን ግን ከዳዊት ወገን ለሆነው ለዮሴፍ ስትታጭ በማየታቸው ከአብርሃም ዘር የተወለደች ምድራዊት ሴት እንጂ ሰማያዊ መላክ እንዳልሆነች ታወቀ ተረዳ ማቴ 1፡18 ዕብ 2፡16

ለዮሴፍ መታጨቷ በብዙዎች ዘንድ የመሰናክል ዓለት ሆኖባቸዋል፤ እርሷ ግን በዮሴፍ በኩል የታጨች የእግዚአብሔር ሙሽራ እንጂ፤

ለዮሴፍ የታጨች የዮሴፍ ሙሽራ እንዳልነበረች በዙሪያችን እንደ ደመና የከበቡን ብዙ ምስክሮች አሉን ማጎቶተ- ቤተክርስቲያን ቅዱስ ጳውሎስ በአንድ ወቅት በቆሮንቶስ ላሉ ደቀ መዛሙርቱ ሲጽፍላቸው “እንደ ንጽሕት ድንግል ላንዱ ንጽሕ ሙሽራ አጭቻችኋለሁ” 2 ቆሮ 11:2 ብሎ እንደተናገረ ዮሴፍም እመቤታችንን ለፈጣሬ ሰማያት ወምድር ለኢየሱስ ክርስቶስ ማደሪያ ትሆን ዘንድ አጫት እንጂ ለተቃርቦ ብሕሊ ወብሕሊት እንዳልሆነ በጥቂቱ በሚከተሉት ነገሮች መመልከት ይቻላል።

ሀ/ ከታጨችበት ጊዜ በኋላም ድንግል ሆና መገኘቷ

ከደናግለ እስራኤል ሁሉ ልዩ የሆነችው እመቤታችን ነቢይ እንደመሰከረላት ለዘለዓለም በሦስቱም ድንግልናዎቿ ታትማ ትኖራለች እንጂ አትከፈትም ሕዝ 44:1 ለዮሴፍ ከመታጨቷ በፊት እንደነበረው ሁሉ ከታጨች በኋላም እንዲሁ ነበረች፤ ለዮሴፍ ከታጨች ከዘጠኝ ወር በኋላ ስለ ተደረገው ነገር ወንጌላውያን ሲመዘግቡ የተናገሩት ለዚህ በቂ ምስክር ነው። “እናቱ ማርያምም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ ሳይገናኙ ጸንሳ ተገኘት” ማቴ 1:18 ብለውናል ።

ለዮሴፍ መጨነቅስ ምክንያት የሆነው ምን ሆነና ነው፤ በድንግልና ሳለች የጸነሰች ሴት ከዚህ አስቀድሞ ባለመኖሯና በድንግልና የጸነሰች መሆኗን ለልቡናው የሚያስረዳበት መንገድ ባለማግኘቱም አይደል? መላክ አስከሚነግረው ድረስ እርሱ በታላቅ ጭንቀት ውስጥ ነበር። በተለይም ከካህናት የተቀበላት ሊጠብቃት እንጂ ለሌላ አልነበረምና በመንፈስ ቅዱስ የጸነሰች መሆኗን አስከሰማበት ጊዜ ድረስ ከመጨነቅ አላቋረጠም። ሊቃነ ካህናቱ በመንፈስ ቅዱስ ያስጠበቁት አደራው ናትና። ወንጌላዊው ሉቃስም የእርሷን ነገር ሲናገር ከታጨች በኋላ

ድንግል በሚለው ስም ጠርቷት እናገኘዋለን ሉቃ 1:26 መንፈስ ቅዱስ በወንጌላውያን በኩል ባወጣው ስም ቤተ ክርስቲያናችን ለዘለዓለም ስትጠራት ትኖራለች “ቅድስት፤ ድንግል”

ለ/ ዮሴፍ ዕለቱን ንግድ ተሸኝቶ ማደሩ

የእመቤታችን ዜና መዋዕል በተጻፈባቸው መጻሕፍት ሁሉ እንደተመለከትነው የታጨችለት ሰው ዮሴፍ እርሷን ከተቀበለበት ዕለት ጀምሮ ወደ ንግድ ለመሄድ ተሸኝቶ ማደሩ ተመዝግቧል። በዘመናቸው የነበረው ንግድ የሁለት፤ የሦስት ወር መንገድ ተጉዞ የሚነገድ በመሆኑ እመቤታችንን ተቀብሎ ዕለቱን ወደ ንግድ ነው የሄደው፤ ዓለም ሁሉ ወደ ገዛ መንገዱ አዘንብሎ የነበረ መሆኑን ያመለክታል፤ ጠባቂዋ ቅዱስ ሚካኤል እንጂ ዮሴፍ አይደለምና ጠበቅሁ ብሎ እንዳይከራራ ነው፤

ምሥጢሩ ይህ ሆኖ ሳለ ዮሴፍ ለሚስትነት የታጨችለት ቢሆን ኖሮ ዕለቱን ንግድ ለመሄድ ተሸኝቶ ያድር ነበርን? የአዲስ ሙሽራ ሥርዓት ያለው አይደለምን? በመጽሐፍ እንደተመዘገበው አዲስ ሚስት ያለችው እርሱ ቢጠሩት እንኳን አቤት አይልም ሉቃ 14:18 የዮሴፍ ግን ከዚህ ልዩ ነውና ከሥርዓተ መራዊ ውጭ ወደ ንግድ ከመሄድ አልተከለከለም።

ሐ/ ለቅዱስ ገብርኤል በሰጠችው መልስ

ቅዱስ ገብርኤል ወደ እመቤታችን ገብቶ በምስጋና የተሞላ ሰላምታን ካቀረበ በኋላ የመጣበትን ዓላማ ሲገልፅ የጀመረው “ትጽንሲ” በማለት ነው እመቤታችን ግን ይህን ስትሰማ ዝም አላለችም “ምድር ያለ ዘር፤ ሴት ያለ ወንድ እንዴት ሆኖ! ትጽንሻለሽ ትለኝ አለህ” ብላዋለች ሉቃ 1:34 ይህ ቃል ባል የታጨላት ሴት ቃል ይመስላልን? ለሚስትነት

የታጨች ሴት እውነቱን ነው ባል ያገባሁ ለዚህ አይደል፤ ትላለች እንጂ «እኔ ወንድ ሳላውቅ» መቼ ብላ ታውቃለች?

በቀደመው ዘመን የእግዚአብሔር መላክ የመጽነሷን ነገር የነገራት አንዲት ሴት እንደነበረች በመሳፍንቱ መጽሐፍ ተጽፏል፤ ወንድ ልጅ ትወልዳለች ሲላት እንደወልድ በምን አውቃለሁ ብላ ምልክቱን ጠይቃለች እንጂ እንደ እመቤታችን “ይህ እንዴት ይሆናል” ብላ አልተገረመችም። በነቢይ የተነገራት ሌላይቱም ሴት የደገመችው ይህንኑ ነው ለመውለድ ከነበራት መሻት የተነሣ “ባሪያህን እንዳትዋሻት” አለችው እንጂ ይህ እንዴት ይሆናል አላለችውም 2 ነገ 4፡16 መሳ 13፡3 የእመቤታችን ግን ከዚህ ልዩ ነው፤ ለዘለዓለም እንደማታደርገው አውቃ «ወንድ ስለማላውቅ» አለች፤ ይሄን ቃል ሲቃውንት ሲተረጉሙላት “ዘንተ ትቤ ድንግል በእንተ ዘኢዐርገ ኅሊና እንላ እመሕያው ውስተ ልባ፤ ድንግል ይህን የተናገረችው የሰው ልጆች ሐሳብ ማግባት መጋባት በልቡናዋ ስለሌለ ነው ብለው ተርጉመውታል።

የመላኩም መልስ ቢሆን የሚያመለክተው ንጽሕናዋን ነው “እኔ ወንድ ሳላውቅ” ብላ ስትጠይቀው የመለሰላት ምነው ለዮሴፍ የታጨሽ አይደለምን? ብሎ አይደለም እውነትሽን ነው! ያንቺማ ጽንሰ መቼ እንደሌሎች ሴቶች ጽንሰ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ ያድርብሻል፤ የልዑል ኃይልም ይጸልልሻል..... ብሎ መልሶላታል፤ ለሰማያዊቷ ሙሽራ ትክክለኛው መልስ ይህ ነበርና።

ከዚህ በመነሣት ዛሬም ካህናት በቤተ መቅደስ ሲያመሰግኗት “ከድንግል አኮ ለዮሴፍ ዘተፍሕርኪ ለተቃርቦ አላ ከመ ይዕቀብኪ ንፁሐ፤ ድንግል

ሆይ ለዮሴፍ የታጨሽው እንደ ሰው ባለ ልማድ አይደለም ንጹሕ ሆኖ ሊጠብቅሽ ነው እንጂ” ይሏታል፤

ወንጌላዊው ማቴዎስም ንጽሕናዋን ሲገልጽላት “ሊገልጽባት አልወደደም” በማለት ዮሴፍ ለእመቤታችን የነበረውን ጥንቃቄ ይገልጽለታል ማቴ 1፡19 መንፈስ ቅዱስ ባወቀ ዮሴፍ ጻድቅ በመሆኑ በቅድስና ሊጠብቃት የተሰጠችው የመንፈስ ቅዱስ አደራ ናትና እጅግ ተጠነቀቀላት፤ የበኩር ልጇንም እስከወለደችበት ጊዜ ድረስ በነቢያት ትንቢት የተነገረላት ድንግል እርሷ እንደሆነች አላወቀም በመጨረሻም ጌታ በተወለደባት የቤተልሔም ዋሻ አምስት ምስክሮችን አይቶ እስኪረዳ ወላዲተ አምላክነቷንና በመንፈስ ቅዱስ የጸነሰች መሆኗን አላወቀም።

ቅ ሥርቀተ ስብሐተ-እግዚአብሔር ዐቢይ፡-ታላቅ የሆነ የእግዚአብሔር ክብር መገለጥ፤ ማለትም የቤተልሔም ዋሻ በዕለተ ልደት በታላቅ የእግዚአብሔር ክብር ተሞልቶ አድሮ ነበር ከዚያም አልፎ እረኞች እስከ ነበሩበት ድረስ እንደ ክረምት ጎርፍ ታላቅ ሰማያዊ ብርሃን በአካባቢው ይጥለቀለቅ እንደነበር በቅዱስ ሉቃስ አመዘጋገብ ይታወቃል ሉቃ 2፡8

ቅ ሐረተ ኮከብ በካልእ ፍና፡-የኮከብ ባልተለመደ መንገድ መሄድ፤ ኮከብ ዓለማችን ከተፈጠረበት ከአራተኛው ዕለት ጀምሮ ከታላቁ የሰማይ ሠሌዳ ላይ ኮከብን መመልከት የተለመደ ቢሆንም የዛሬው ኮከብ ግን ከዚያ ልዩ ነው። በነቢያት “ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል ከእስራኤልም ኃጢአትን ያስወግዳል” ዘኁ 24፡12 የተባለለት የአጥቢያ ኮከብ ክርስቶስ መወለዱን ለማብሰር ሐዋርያ ሆኖ ከፋርስ ባቢሎን እስከ ኢየሩሳሌም፤ በሌሊት እንደተለመደው ሳይሆን ባልተለመደው ሰዓት በቀን፤ ከመጀመሪያዋ የሥነ ፍጥረት ዕለት ጀምሮ እንደምናውቀው በሩቅ ሆኖ ማንም በማይለፍረው የሰማይ ርዝመት ልክ ብሩህ መልኩን

እያሳየ ሳይሆን በሰው ቁመት ልክ ሆኖ መጓዙና በጌታችን የልደት ስፍራ በበረት ላይ ሰፈፍ ብሎ መታየቱ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በጉልህ ላልተረዳው የሴፍ ጠቁሞ የሚያሳይ ምልክት ነበር ከሰው ልጆች ተለይቶ ማደሪያውን ሩቅ አድርጎ በጽርሐ አርያም ይኖር የነበረ ጌታ ማደሪያውን በሰው መካከል ሲያደርግ፣ በሩቅ ይታይ የነበረው ሰማያዊው ኮከብ በበረቱ ላይ ሆኖ ብርሃኑን ሲነዝ ከዮሴፍ እስከ ሰብአ ሰገል ሃይማኖታቸውን አጽንቶላቸው ለባሕርይ የሚገባ ስግደትን ሰግደውለታል።

ቅ ምጽአተ ሰብአ ሰገል ዘምስለ ብዙኅ አምኃ፡- የሰብአ ሰገል ከብዙ እጅ መንሻ ጋር መምጣት፤

ሰብአ ሰገል ሲመጡ ይሄን ሁለት ዓመት የፈጀውን መንገድ በብዙ ሠራዊት ተከበው፤ ብዙ እጅ መንሻ ተሸክመው እንደመጡ ቅዱስ ወንጌል ምስክር ነው። ማቴ 2፡11 ከሩቅ ምሥራቅ እስከ ቤተልሔም ተሸክመው ያመጡትን እጅ መንሻ ሲያቀርቡ ሲመለከት የሴፍ በልቡናው ሁለት ነገሮችን ያወርድና ያወጣ ነበር።

1ኛ እልፍ ሠራዊት የተከተላቸው እነዚህ ታላላቅ ነገሥታት ዘውዳቸውን እያወረዱ ክብራቸውን ትተው የሚሰግዱለት እርሱ በእውነት አምላክ ቢሆን አይደለምን?

2ኛ ነቢያት የተናገሩት ስለዚህ ሕፃን ነው? ሲል በልቡናው ያመላልሳል፤ በገጸ ልቡናው ቆሞ ነቢዩ ዳዊት አሥር አውታር ባለው በገና “ነገሥተ ተርሴስ ወደስያት አምኃ ያበውኡ ነገሥተ ሳባ ወወረብ ጋዳ ያመጽኡ ወደስግዱ ሎቱ ኩሎሙ ነገሥተ ምድር፤ የተርሴስና የደስያት

ነገሥታት እጅ መንሻ ያቀርባሉ የሳባና የወረብ ነገሥታትም ስጦታን ያመጣሉ፤ የምድር ነገሥታትም በፊቱ ይሰግዳሉ” መዝ 71፡10 እያለ ይዘምራል፤ ይህን ሁሉ ከዮሴፍ ጋር እመቤታችንም በልብዋ ትይዘው ትጠብቀውም ነበር፤ የአባቶቿ ነቢያት የትንቢታቸው ፍጻሜ ነውና ሉቃ 2፡19

ቅ ፍርሀተ ኖሎት፡-የእረኞች ፍርሀት

በቤተልሔም ምድር መንጋቸውን በትጋት ሲጠብቁ ያደሩ እረኞች እግዚአብሔር ከበረከተ ልደቱ ሊያሳትፋቸው ያዘጋጃቸው ፍጡራን ናቸው። የተሰለፉበት ዓላማ ይሄ ባይሆንም ሰውን ለልዩ ልዩ በረከት የሚጠራ አምላክ ሳኦልን ከአህያ ፍለጋ፣ ዳዊትን ከበግ መንጋ፣ ሙሴ ጸሊምን ከውንብድና፣ ጢሞቴዎስን ከምንዝርና⁴⁵ ጠርቶ እንደባረከ እነዚህንም ሳያስቡት አስቦ ጠርቶ ባረካቸው። መላክ አይተው፤ በመለኮታዊ ብርሃንም ተጉብኝተው አያውቁም ነበርና እንደ መብረቅ ጆሮን ጭው የሚያደርግ ድንጋጤን ደነገጡ። የሰማዩ መላክ ቅዱስ ገብርኤል ፍርሀታቸውን እንዲያስወግዱ አጥብቆ የመከራቸው ቢሆንም እነሱ ግን እስከ ቤተልሔም ፍርሀታቸው አልተወገደላቸውም ነበር፤ የሴፍ ይህን ሲመለከት ወላጁ ተአምላክ እንደሆነች፤ እርሱም በነቢያት ደጅ ሲጠና የነበረው ጌታ መሆኑን አወቀ። ምክንያቱም እንደ ሰው ሰውኛ በጨርቅ ተጠቅሎ፤ በግርግም ተጥሎ ያለው ይህ ሕጻን ምኑ ያስፈራል? አምላክ ቢሆን ነው እንጂ፤ በባሕርየ መለኮቱ መላእክት የሚፈሩት፤ ኃያላኑ የሚንቀጠቀጡለት ነውና።

ቅ ቅዳሴ መላእክት፡-የመላእክት ምስጋና፤

ይሄ ቀን ለፍጥረት ሁሉ አዲስ ቀን ነው፤ ሰው የመላእክቱን ዝማሬ የሰማበት ቀን፤ አምላክ በሰማይ ማደሪያውን የሚመስገነውን ምስጋና ከምድራውያን ፍጥረታት መካከል ማን ያውቃል? በወዲያው የመላእክት ዓለም በሰማይ እንጂ በወዲሁ የሰው ልጆች ዓለም በመሬትስ መቼ ተዘምሮ ያውቃል፤ ዛሬ ግን እንደዚያ አይደለም፤ ሊቁ በሃይማኖተ- አበው እንደተናገረው “ዓለምኒ ኮነ ሰማየ ወሰማይኒ ኮነ ዓለመ” ዓለም ሰማይ ሆነ፤ ሰማይም ዓለም ሆነ፤ ያ ማለት ሰማያዊው መለኮት ምድራዊ ሰውን ሆነ ምድራዊው ሰውም ሰማያዊ መለኮትን ሆነ ማለት ነው። ስለዚህም ለሰማያዊው አምላክ የሚገባው ሰማያዊ ዝማሬ ለመሬታዊው ሰው በተደረገለት ጊዜ የሰማያዊው መላእክት ዜማ እንደ ማለዳ ውርጭ ወርዶ ፣ወርዶ በቤተልሔም ዙሪያ ተነጠፈ።

ከዚያም በነቢይ የተባለው እንዲፈጸም እግዚአብሔር የሰማዩን መስኮት ከፈተ፤ ይበሉት ዘንድ ለሰው ልጆች የሰማዩን እንጀራ አዘነበላቸው፤ የመላእክቱንም እንጀራ ሰው በላ መዝ 77:23-25። የዝማሬን ጣዕም ቀምሰው፤ መዓዛውን አሸተው አያውቁ የነበሩት እረኞች ሳይቀር ከመላእክት ዝማሬን ተምረው ዘምረዋል። በሰማይም በምድርም የሚኖሩ በልሳነ ሰብእ፤ በነገረ እንስሳት የሚነጋገሩ ፤በሕገ ጣዖት፤ በሕገ ኦሪት የሚኖሩ፤ በዙፋን ከሚቀመጠው ንጉሥ በአደባባይ እስከ ሚቀመጠው ጽኑስ፤ በብርሃናውያኑ የሰማይ ከተሞች ከሚኖሩ መላእክት፤ በበረሐ እስከ ሚኖሩ እንስሳትና አራዊት ሁሉም አንድ ሆነው ሲዘምሩለት ሲመለከት ዮሴፍ አምላክነቱን ተረዳ፤ እርሷም ወላዲተ አምላክ እንደሆነች አወቀ፤

ወደ ጌላ ተመልሶ አባቶቹ ነቢያት በትንቢት የተናገሩትን ሲመረምር ነቢዩ ኢሳይያስ አለቅነት በጫንቃው ላይ ነው ስሙም ድንቅ መካር ኃያል አምላክ፤ የዘለዓለም አባት፤ የሰላም አለቃ” ኢሳ 9:6 ብሎ ሲጠራው አገኘውና ነገሥታቱ፤ ሊቃነ መላእክቱም ሲሰግዱለት እንዲገባው አመነ ስለ እናቱም “እነሆ ድንግል በድንግልና ጸንሳ ትወልዳለች” ሲል ሰማውና “እምነ መኑ ጸነስኪ” ባላት ጊዜ “ እመንፈስ ቅዱስ” ብላ ስትነግረው አዕምሮው አልቀበልለት ብሎ የነበረውን ከዘጠኝ ወር በጌላ ከአዕምሮው በላይ የሆነውን ሐሳብ በፍጹም ልቡናው አምኖ ተቀበለ። ራሱን ያለ ምስክር ያልተወው ጌታችን ለዮሴፍ የተገለጠው በእነዚህ አምስት ምልክቶች ነው፤ ወላዲተ አምላክ መሆኗን የተረዳው ዮሴፍ የንጉሥ እናት መሆኗን በመረዳቱ በአረጋዊነት ጉልበቱ እስከ ደጋሪት እስትንፋስ አገልጋይዋ ሆኖ ሊኖር ወደደ፤ ስለዚህም ከሩቅ ምሥራቅ እስከ ምድረ አፍሪቃ፤ ከእስክንድርያ እስከ ኢትዮጵያ በመንገዱ ሁሉ አገለገላት። የመታጨቷ አንዱ አላማም ይህ ነበርና፤ በሄደችበት ሄዶ ሊያገለግላት፤ እሱም ራሱ ለዚህ ዓላማ የታጨ፤ ከመከራዋ እንዲሳተፍ የተፈቀደለት ታላቅ ባለ ትዕግሥት ሰማዕት ነው።

እመቤታችን ለዚህና መሰል ተግባራት የታጨች የሰማዩ የአምላክ መሽራ ስለሆነች ለዮሴፍ የታጨችበትን ነገር አጣመው ከሚተረጉሙ የሰይጣን ደቀ መዛሙርት፤ ሥጋ ለበስ አጋንንት መጠንቀቅ መልካም ነው፤ እስኪ ፍረዱ፤ ንጉሥ ሳለ በዙፋኑ ሌላ ንጉሥ ይቀመጣል? ንጉሡ ከሞተ በጌላ ዙፋኑ የሚወረስ አይደለምን? የድንግል ማሕጸንም እኮ የጌታ ዙፋን ነው ከጌታ መጸነስ በጌላ በማሕጸኑ ማርያም ፍጡር ተጸነሰ ብሎ ማውራት የፈጣሪን ዙፋን ማውረስኮ ነው።

ይሄ ደግሞ እንዳይሆን መላኩ ቅዱስ ገብርኤል «ወይሁቦ እግዚአብሔር አምላክ መንበረ ዳዊት አቡሁ፤ እግዚአብሔር አምላክም የዳዊትን የአባቱን ዙፋን ይሰጠዋል» ሉቃ 1:32 በማለት የዳዊት ዙፋን ተብላ በተጠራችው በማሕጸነ ማርያም ለዘለዓለም ነግሦ እንደሚኖር ተናግሮታል፤ ሞት የማይሸረው የዘለዓለም ንጉሥ መሆኑንም በተከታዩ ቃል “ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም” በማለት ዙፋኑ ለዘለዓለም የጸና እንደሆነ ይመሰክራል። እንግዲያውስ እመቤታችን ጌታችን ከወለደች በኋላ ሌሎች ልጆችን ወለደች ማለትህ ወንድሜ ሆይ፤ በመንግሥቱ ሽረት የሌለበትን ንጉሥ ዙፋኑን ለሌላ ለባዕድ መስጠትህ ነውና ተመለስ፤ እንደ አባትህ እንደ ዳዊት “አቤቱ ዙፋኑን ለዘለዓለም ነው” መዝ 44:6 ብለህ ዘምር።

መ/ በጎቱም ድንግልና ጸንሳ በጎቱም ድንግልና መውለድ
እናታችን ሔዋን የመጀመሪያ ልጇን ቃሌልንና መንትያውን ሉድን ከወለደችበት ጀምሮ ጸንሳ የምትወልድ ሴት በዓለማችን አለች፤ በጎቱም ድንግልና ጸንሳ፤ በጎቱም ድንግልና ወልዳ አስደናቂ ታሪክ ያስመዘገበች ሴት ግን መኖሯን ታሪክ አይነግረንም፤ ታላላቅ ታምራት ያደረጉ፤ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎችን የወለዱ ቅዱሳት አንስትራ ሳይቀሩ በተፈትሆ ማሕጸን ጸንሰው እንደወለዱ ምስክር የማያሻው ሀቅ ነው።

ምን አልባት ከጎቱም ምድር የተገኘ ሰው፤ ከጎቱም ጎን የተገኘች ሴት፤ ከጎቱም ግንድ የተገኘ በግ ሊኖር ይችል ይሆናል ዘፍ 2:7 ፤ 2:21-22 በጎቱም ድንግልና ተጸንሶ የተወለደ የመጀመሪያው ሰው ክርስቶስ ሲሆን በጎቱም ድንግልና ጸንሳ የወለደች የመጀመሪያዋ ሴት ደግሞ እመ ብዙኃን ድንግል ማርያም ናት።

46. አካል የሚባለው ከራስ ፀጉር አስክ እግር ጥፍር ያለው የመልክቻችን ሰብስብ ሲሆን መልክ የምንለው ደግሞ ዐይን፤ እጅ እግር እየተባሉ የሚጠሩ የአካል ብልቶቻችን ነው። በዚህ መሠረት አካል የመልእክት ማህደር ነው ማለት ነው።

በሕገ ፍጥረት እንደለመድነው ሰው መጀመሪያ ከአባቱ ዘር፤ ከእናቱ ደም ተከፍሎ በአርባኛው ቀን በሚፈጸምለት ተስዕሎተ መልክእ⁴⁶ (ሙሉ አካል ማግኘት) ፍጹም ሰው ይሆናል፤ ይሄኛው ልደት ግን ከዚያኛው ልደት በእጅጉ የተለየ ምሥጢር አለው፤ በዘር በሩካቤ የሚደረግ ልደት ከዚህ አስቀድሞ ህልውና የሌለው፤ ከዚህ በኋላ ሊኖር የሚችል ሰውን የሚያስገኝ ልደት ነው። በእመቤታችን የተደረገው ልደት ግን አወጣጡ ከጥንት የነበረውን አካል ያየንበት ልደት ነው መክ 5:2 በዚህም ቀዳማዊ ልደቱን አወቅነው፤ ታላላቁ ሊቃውንት ሃይማኖታቸውን በገለጹበት መጽሐፍ እንደተነገረው “ልደት ቀዳማዊ ተዐውቀ በደኃራዊ ልደት፤ የመጀመሪያው ልደት በሁለተኛው ልደት ተገለጠ ።

ከድንግሊቱ የተወለደበት አንዱ ምክንያትስ ምን ሆነና ነው፤ ቅድመ ዓለም በቀዳማዊ ልደቱ የወለደው አባት መኖሩን ለማስረዳትም አይደል፤ ምክንያቱም ለአንድ ሰው በግብር፤ በቃል የሚወልደው ብዙ እናት እና አባት ሊኖረው ይችል ይሆናል እንጂ በባሕርይ አስመስሎ፤ በአካል አስተካክሎ የሚወልደው ከአንድ እናት፤ ከአንድ አባት በቀር ሌላ አያስፈልገውም፤

ስለዚህም በምድር አባት፤ በሰማይ ደግሞ እናት የሌለው መሆኑን አወቅን፤ በአባቱ ሰማያዊ፤ በእናቱ መሬታዊ በመሆኑ ሰማያውያንና መሬታውያንን አስታረቀ፤ በአስራ አምስት ዓመቷ ቆንጆ በቀዳማዊቷ ሔዋን የተፈጠረው ጠብና መለያየት እንደገና በአስራ አምስት ዓመቷ ብላቴና በዳግማዊት ሔዋን በእመቤታችን ተመልሶ ጥልና መለያየቱ ተደመሰሰ፤ ከቀደመችው ሔዋን ይልቅ አዲሲቷ ሔዋን በክብር፤ በባለሟልነት፤ በጸጋ፤ በሞገስ በሥላሴ ዘንድ የተሻለች ናትና ተዋሕዶውን ከፍ አደረገችው።

የቀደመው የሰው እና የእግዚአብሔር ተዋሕዶ በነድረት ነበር። የአሁኑ የሰው እና የእግዚአብሔር ተዋሕዶ ግን በከዊን ነው። ያ ማለት ዛሬ በመላእክት አድርባቸው ለቅዳሴ ሲያተጋቸው እንደሚኖር በሰውም ላይ እንዲህ አድሮ ይኖር ነበር፤ ዛሬ ግን ሰው እግዚአብሔር፣ እግዚአብሔርም ሰው ሆኖ በመገለጡ ዝምድናችንን ከፍ አድርጎታል። ይሄን ጸጋ ከማግኘታችን አስቀድሞ የተከናወነ ነገሮችን በቅደም ተከተል ለማየት ያክል፡-

ብሥራተ መልአክን መስማት

ለመጀመሪያይቱ ሔዋን ከመጣው ከመጀመሪያው መላክ የተለየ መሆኑን ለመግለጽ ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ ወደ እመቤታችን የመጣውን መላክ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደተላከ ይናገራል። ሉቃ 1፡26 የመጀመሪያው ጠላታችን እርሱም ዲያብሎስ ሳይላክ ሥጋችንን ለሞት አጨ፤ ሁለተኛው መላክ ግን ከሙሽራው ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ ሥጋችንን ለሕይወት አጨ።

ያን ጊዜ ገና በገነት ቤታችን ባለጠጉ በነበርንበት ጊዜ ደህው ሞት በእግዚአብሔር ጸጋ የበለጸገ ሰውነታችንን አጨው፤ ዛሬ ግን ድሆች ሆነን ላለ ባደውን ባሕርያችንን ሕይወት ክርስቶስ አጨው፤

ድሀም ቢሆን ክርስቶስ ለተዋሐደው የሥጋ ባሕርይ ከደጅ ድረስ መልክተኛ ተላክበት፤ ጥንት በአባቶቻችን ዘመን ከምድረ አሕዛብ ሁሉ ተለይቶ እንደ አብርሃም የከበረ ፍጡር አልነበረም። በሕይወት ላለ ፈጣሪውን ያየ፣ ቃል በቃል ከፈጣሪው ጋር ጥያቄና መልስ ያደረገ፣ የፈጣሪውን እግር ያጠበ፣ ከፈጣሪው ፊት ማዕድ አቅርቦ በማዕድ ያገለገለ፣ እንዲያው በሁሉ ዘንድ ጌታ የሆነ እንደ አብርሃም ማን ነበረ? ለልጁ ለይስሐቅ ሚስት በፈለገ ጊዜ ግን ወደ ድሀይቱ ወደ

ርብቃ ቤት መልእክተኛውን ኢያውብርን መላኩ ዛሬ ወደ እመቤታችን ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ ለመላኩ አምሳልና ጥላ ነበር ርብቃ የእመ ብርሃን ድንግል ምሳሌ ናትና።

ርብቃ ምንም እንኳን ባይስማሙ የሁለቱ ሕዝቦች መገኛ ናት፤ እመቤታችንም የሁለቱ ወገኖች የሕዝብ እና የአሕዛብ እናት ናትና ዘፍ 23፡5 ፣ 24፡10 ፣ 25፡22 ርብቃ የአስራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል በሥጋ አባት የሆነውን ያዕቆብን እንደወለደች እመቤታችንም የአስራ ሁለቱ ሐዋርያት መምህርና አባት የሚሆነውን ንጉሥ ክርስቶስን ወልዳለችና።

መላኩ ወደ እመቤታችን የተላከበትን ቀን ሊቃውንተ- ቤተክርስቲያን ሲናገሩ መጋቢት 29 ቀን ከረፋዱ ሦስት ሰዓት፣ ዕለቱ ዕለተ እሁድ፣ ዘመኑ ዘመነ ዮሐንስ፣ የአምስት ሺ አምስት መቶ ዓመተ ፍዳ መካተቻ፣ የዓመተ ምሕረት መባቻ ላይ ነበር፤ ይሄን ደግሞ ወደ ጌላ መለስ ብለን ታሪክ እናጥና ከተባለ ቀኑ ዓለም የተፈጠረበት፣ ሰዓቱም የመጀመሪያው ሰው የተገኘበት፣ ጌታም ዳግም ዓለምን ለማሳለፍ የሚመጣበት ወቅት ነው፤

ቀድሞ ሰውን በሠራበት ሰዓት ዳግም ሰውን ሊሠራ ወደ ዓለም መጣ። ሰማያዊው የንጉሥ መልእክተኛ ታላቁን ምሥጢራዊ መልእክት ይዞ ኰሰማይ ወደ ምድር በወረደ ጊዜ ክንፉን ሲያማታው እመቤታችን እስከተወለደችበት እስከ አድባረ ሊባኖስ ድምፁ ይሰማ ነበር፤ በጌላኛው ምጽአቱ በነጋሪት ድምፅ፣ በመላእክት አለቃ አዋጅ ነጋሪነት የሚመጣ ነውና 1 ተስ 4፡15

የእግዚአብሔር ጸጋ የመጣላት እመቤታችን ግን በዚህ ሰዓት የነበረችው ከውሃው ምንጭ አጠገብ ከእስራኤል ሴቶች ጋር ውኃ ስትቀዳ ነው የተገለጠላት፤ እንደምትጸንስ የነገራትም ሦስት ጊዜ ሲሆን ለመጀመሪያ ጊዜ ያገኛት በዚህ ሥፍራ በውኃው ምንጭ አጠገብ ነበር። እጅግም ሽማግሌ እጅግም ወጣት ሳይሆን በመካከለኛ ሰው መልክ ተገለጠላት።

እርሷ ወደ ውኃው ምንጭ አጠገብ የወረደችው እኩ እናት ላልነበራቸው ለዮሴፍ ልጆች እናት ልትሆናቸው፤ ውኃ ልትቀዳላቸው ነው። ለዮሴፍ የታጨችበት አንዱ ዓላማ ይህ ነበርና ። ለሙት ልጆች እናት ልትሆን።

እግዚአብሔር ልዩ ዓላማ በእርሷ በኩል ነበረውና እናት ለሌለውና የሙት ልጅ ለሆነው ዓለም እናት እንድትሆን፤ የሕይወትን ውኃ አጥቶ ለተጠማው ዓለም የሕይወትን ውኃ እንድትቀዳ አደረጋት እናታችን ሔዋንን በሞት ስንነጠቅ የሙት ልጆች ሆነን ነበር እናት አልባ ለሆነው ዓለም እናት እስክትሆን ድረስ እናትነትን በዮሴፍ ቤት ጀመረችው ልጇ ክርስቶስ በዚህ ዓለም ሳለ ያለውን ነገር እናስታውሰዋለን፤ «የሙት ልጆች ትሆኑ ዘንድ አልተዋችሁም» ዮሐ16÷12 ይህ ቃል ኪዳን የተፈጸመው በመስቀል ላይ እነኚት እናትህ ባለ ጊዜ ነው።

ወደዚህ የውኃ ምንጭ አጠገብ እንድትወርድ የተደረገበት ምክንያት አንዱ ይሄ ሆኖ ሳለ በተጨማሪም የቀደሙት እናቶቿ እነ ሲፓራ፣ ርብቃ የታጨት በውኃ ምንጭ አጠገብ ነበርና በዚያ ልማድ እርሷንም እንደ እናቶቿ ከውኃ ምንጭ አጠገብ አጫት ዘፍ 24÷12፣ 29÷10 ምሥጢሩ ግን ቤተ ክርስቲያንን በማየ ፲፬ የሚያጭበት ጊዜው የደረሰ መሆኑን አመለካች ነው።

የምሥራችን ይዞ ለመጣው ለዚህ ታላቅ መላክ እመቤታችን ፈጥና እሽ በጆ ያለችው አይደለችም ይልቁንም “ተፈሥሒ ኦ ምልዕተ ጸጋ” እያለ ሊያመለግናት የቀደመችው ሔዋንን “ሰላም ለኪ ኦ! ሔዋን ንግሥተ ሰማይ ወምድር” በሚለው የክንቱ ውዳሴ ንግግሩ ድል የነሣት ሰይጣን መሰላትና ወደ ፈጣሪዋ መጸለይን አበዛች።

ከእናቷ ከሔዋን ልዩ ናትና በቀረበላት ምስጋና ደስ አልተሰኘችም በቤተ መቅደስ ቅዱሳት መጽሐፍትን ስትመለከት ያደገች በመሆኗ ለቀረበላት ምስጋና “እፎኑ ከመዝኑ እንጋ አምኃ ይትአምኑ “ እንደዚህ ያለ እጅ መንሻ እንደምን ይደረግልኛል” የሚል መልስ ሰጠች እንጅ ወደ ልቧ አላስገባቸውም። ቤተክርስቲያናችን እመቤታችንን ስታመለግን “ድንግል በኅሊናኪ” የምትለውም ከዚህ የተነሣ ነው ኅሊናዋ ለምንም አይነት ኃጢአት የተቆለፈ ነበርና።

ምን ጊዜም ቢሆን የደስታ መግቢያው መከራ ነውና እመቤታችን ይህን የምሥራች ከመስማቷ በፊት ከውኃው ምንጭ አጠገብ የተቀመጡ የሰይጣን ውጥን ጨራሽ ሥራ ፈት ሴቶችን ሽሙጥ ስትሰማ ነበር። የተጠማ ውሻ ማጠጣቷን ተከትሎ በጐ ነገርን የማይሻው ሰይጣን ተቃውሞውን አሰምቷል።

ምን አልባት በነቢያት የተነገረላት ማርያም የሚሉሽ አንቺ ትሆኝ ይሆንን? ብለው ተቀላለዱባት። አውቆ አያደርገውም እንጅ ሳያውቀው አንዳንድ ጊዜ ሰይጣንም እውነት ይናገራል ወቅቱ አባቷ አዳም እናቷም ሔዋን የሰይጣንን ተግዳሮት በሲኦል የሚሰሙበት ወቅት ነውና በእርሷም ላይ ይህ ተደረገ መከራውን የታገለገው ድንግል እንደ ጭንቁር የሚባላውን ንግግራቸውን እልፍ ብላ በትዕግስት ባለፈችበት

ጊዜ የደስታው መላክ ቅዱስ ገብርኤል አጥንትን የሚያለመልመውን የምስጋና ቃል ይዞ መጣ። ክፉውን በዝምታ አልፋ የመላኩን ውዳሴ ግን ተቃወመችው፤ የእግዚአብሔር ሰዎች ስድብ የሚያስደስታቸውን ያህል መወደስ አያስደስታቸውም፤ ምክንያቱም በነቀፋ ከወደቁት በውዳሴ የወደቁት ይበዛሉና። ሲጀመር ጀምሮ ሔዋን ኃጢአትን አሜን ብላ የተቀበለችው ከንቱ ውዳሴ በተባለ የሐር ግምጃ ስለተጠቀለለ ነው። ኃጢአት በዚህ የስጦታ ዕቃ መጠቅለያ ተጠቅልሎ ነው ለሰው ልጆች መታደል የጀመረው።

ይህን የመሰለ ተንኮል የሚሠራ ጠላት እንዳላቸው ሳያውቁ የሚጓዙ አገልጋዮች ፈንጅ በተቀበረበት የጦር ቀጠና እንደ ልብ የሚንቀሳቀሱ ሞኞች ናቸው እመቤታችን ግን ነገሩን አልተቀበለችውም፤ የሴቶችን ተግዳሮት በሰማች ጊዜ የነበራት ትዕግስት አሁን የላትም፤ እንዴት ያለ ተግዳሮት ነው አላለችም አሁን ግን እንዴት ያለ እጅ መንሻ ነው አለች።

የአምላክ እናት በመሆኗ ክብርን የሰጣት የእግዚአብሔር መላክም እንደ ዘካርያስ አላስደነገጣትም እመቤቱ፤ የፈጣሪው እናት ናትና። አልፎ ሄዶ ከዮሴፍ ቤት ገብታ ውኃ የያዘችበትን እንስራ ስታወርድ እንደገና ለሁለተኛ ጊዜ የቀደመውን ቃል በመድገም “ትጸንሲ” አላት በዚህ ጊዜ ይሄስ ከእግዚአብሔር ነው መሰለኝ የሰይጣንማ ቢሆን ቃሉን ይለውጥ ነበር እንጅ አንድ ቃል ይናገር ነበር? አለች።

ይህንስ ከቤተ እግዚአብሔር ሂደው ሊረዱት ይገባል ብላ ከቤቷ ወጥታ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ሄደች፤ ከቤተ እግዚአብሔር ወጥቶ፤ ልጅነትን አጥቶ የነበረ የሰው ልጆችን ባሕርይ ልታስባርክ መሆኑ ነው። የቀደመችው የ15 ዓመቷ ብላቴና ሔዋን በተቀደሰው ቦታ

በገነት ከሠይጣን ጋር ተዋውላ ባመጣችው ፍዳ የተያዘ የሰው ልጅ ነጻነትን ያገኝ ዘንድ ዳግመኛ የሞቱን ቃል ኪዳን ወደ ዘለዓለማዊ የሕይወት ቃል ኪዳን ለመለወጥ ዳግማዊት ሔዋን ድንገል ማርያም ወደ ቤተ መቅደስ አቀናች።

የአባቶቿ የነቢያት የዘመናት ጥሪ ነበር ከኢየሩሳሌም እስከ ስምንቱ አጽናፈ ዓለም ሲሰማ የኖረ፤ ለትውልድ የተነገረ ጥሪ ነው፤ እርሱ በዚህ ጊዜ ተከናወነ “ኑ ወደ ያዕቆብ አምላክ ወደ እግዚአብሔር ቤት እንውጣ” ኢሳ 2፥3 ሚክ 4፥2 ያችኛዎ ሔዋን ያስኮበለላቸውን ትውልድ ይህችኛዎ ሔዋን ፊቱን ወደ እግዚአብሔር መለሰችው እርሷም እንደ አባቶቿ ኑ ወደ ያዕቆብ አምላክ ወደ እግዚአብሔር ቤት እንውጣ” ብላ ተጣራች በመዝሙር እንደተነገረው “በኋላዋ ደናግሉን ለንጉሥ ይወስዳሉ ወደ ንጉሥ አልፍኝም ያገባሉ” መዝ 44፥14-15 እንደተባለ ሔዋንን ተከትለን ከቅድስቷ ምድር ወጣን፤ ዳግመኛ ሔዋንን ተከትለን ወደ ገነት ተመለስን።

በሔደችበትም ጊዜ እመቤታችን የተቀላቀለችው በቤተ መቅደሱ ዙሪያ ከተሰበሰቡ ደናግለ እስራኤል ጋር ነው። እነርሱ እንደሚያደርጉት ሁሉ ልታደርግ ከደናግለ እስራኤል ተካፍላ ወርቅ እና ሐሩን እያስማማች መፍተል ጀመረች³⁷። በእስራኤል ልማድ መጋረጃ፤ ልብሰ ተክህኖ የሚሆነው ደናግሉ የሚፈትሉት ነው ። ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያሬድ እንደተናገረን ወርቅ እና ሐሩን እያስማማች ስትፈትል ቅዱስ ገብርኤል በድንገት ተገልጦ ያንኑ ቃል ለ3ኛ ጊዜ ደገመላት። “ትጸንሲ” ወርቅ እና ሐር በሊቃውንቱ ሲተረጉም ሃይማኖትን በወርቅ በጉምግባርን በሐር መስለው ምግባርና ሃይማኖትን አስተባብራ ይዛ ሳለ ገብርኤል ወደ እርሷ ተላክ ማለት ነው ብለውታል

አንድም፡- ወርቅ የመለኮት፣ ሐር የትስብዕት ምሳሌ ነውና ብለው፤ መለኮትና ወርቅ የወንጌል ሀሩ የኦሪት ምሳሌ በመሆኑ እመቤታችን ወርቅና ሐርን ስታስማማ ብሎ ሊቁ መናገሩ፡፡ ድንግል ማርያም የብሉይ ኪዳን ፍጻሜ የሐዲስ ኪዳን የወንጌል መግቢያ በር መሆኗን መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት ተናግሮታል ብለው ተርጉመውታል፡፡

ወርቅ እና ሐሩን እያስማማች ማለት በልቧ የነበያትን ትንቢት እየመረመረች ሳለ መላኩ መጥቶ ለ3ኛ ጊዜ ቃሉን ሳይለውጥ ሲነግራት እንደ ብልህ ደቀ መዝሙር የጽንሱን ነገር ለመረዳት ትጠይቀው ጀመር “እኔ ወንድ ሳላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል” አለችው ምንም እንኳን የ15 ዓመት ብላቴና ብትሆንም ታገባለች ተብሎ አትጠረጠርምና መላኩም ለዘካርያስ በተገለጠበት የሚያስፈራ ክብር የተገለጠላት አይደለም፤ በትህትና ነው እንጅ፡፡ ወንጌላዊውም ሲመዘግብ “መላኩም ወደ እርሷ ገባ” ሉቃ 1፡27 ብሎ መናገሩ የቦታ አይደለም በባሕርይ እርሷን መሰለ ማለቱ ነው እንጅ፡፡

ሞት በሔዋን ልቡና ሲጸነስ አብሣሪ የነበረው መልአክ ሞት ሰይጣን ጋር እናቷ ሔዋንም ስህተት በተጀመረባት በዚያች አለት ተከራክራ ነበር ጽድቅ በተጀመረችበት በዚህችኛዋ ቀንም አዲሲቷ ሔዋን እመቤታችን ሕይወት እንዲጸነስ ከመልአክ ብሥራቷ ጋር ተከራከረች፡፡

ለመጀመሪያይቱ ሔዋን አምላክ እንደምትሆን ሲነግራት ለዚህችኛዋ ሔዋን ግን አምላክን እንደምትወልድ ተነገራት፡፡ አምላክን መውለድ ምንም እንኳን የማይቻልና ከባድ ቢሆንም አምላካዊ ባሕርይን፣ እግዚአብሔራዊ ጌትነትን የባሕርይ ገንዘብ ማድረግ ደግሞ ፈጽሞ የማይቻል ጉዳይ ነው፡፡ ውሸት የማይሳነው ጥንተ ጠላታችን ይህን ተናገረ፡፡

- ❖ ከፊቷም ቆሞ ደጅ የሚጠናት ቅዱስ ገብርኤል ለጠየቀችው ጥያቄ ሦስት ምስክሮችን አምጥቶ ነገሩን አስረድቷታል
- ❖ መንፈስ ቅዱስ ያድርብሻል የልዑል ኃይልም ይጸልልብሻል ይህ የሚወለደውም ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል የሚለው አንዱ ሲሆን

❖ እነሆ ዘመድሽ ኤልሳቤጥ ስንኳን ዘሯ ካለቀ ደሟ ከደረቀ በኋላ በእርጅና ወራት ትሞታለች እንጅ ትወልዳለች የሚላት ባልነበረበት ሰዓት ጸንሳለች፡፡ ብሎ ምንም ዘካርያስ ምክንያት ቢኖራት እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ አምላክ ስለሆነ እንጅ የማይቻል መሆኑን ከመግለጽ ጋር አብሮ ምንም ምክንያት የሚሆን ወንድ ባይኖራትም ያለ ወንድ ዘር መጽነስ እንደምትችል አስረድቷል፡፡

- ❖ በመጨረሻም የነገር ሁሉ መደምደሚያ የሆነውን ዐረፍተ ነገር አስቀመጠላት “ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም” አላት ሉቃስ 1፡35-38

በእዚነህ ሦስት ምስክሮች ተረድታ ነው እመቤታችን “እነሆ የጌታ ባሪያ እንደ ቃልህ ይደረግልኝ” አለችው፡፡

በሰውነቱ እናቱ እንድትሆን የተመረጠች ቢሆንም በአምላክነቱ ደግሞ ጌታዋ ነውና ራሷን የጌታ ባሪያ ብላ ትጣራለች፤ በዚህም አነጋገሯ ከቀደመችው ሔዋን የተለየ ቅድስና ተገኝባት፡፡ ሔዋን ኃጢአትን ወደ ዓለም ያስገባችው በክፉ መሻትና በመጉምጀት እንዲሁም በትዕቢት ነበር እመቤታችን ግን ያን ክፉ መሻት አርቃ፣ ትዕቢትን አስወግዳ እናትነት ተሰጥቷት ሳለ በትሕትና በትዕግስት ገረድነትን ተመኘች

ይሄ ትሕትናዋ ሁለቱን ተቃራኒ ነገሮች እናትነትን እና ግርድናን አስተባብራ የያዘች ልዩ ሴት አድርጓት ይኖራል።

ሞትና ሕይወት በሁለቱም ሔዋኖች

ድንገል በፈጣሪዋ የመመስገኛ ስፍራ በመሠዊያው ፊት ለፊት ቆማ ይህን ቃል ስትናገር ከዓለም መፈጠር አስቀድሞ ለእናትነት ያጫት እግዚአብሔር በማይነገር ቅጽበት ተዋሐዳት። ከነፍሷ ነፍስን፣ ከሥጋዋ ሥጋን ነስቶ በማሕጸኗ ተቀረፀ። ፍጡራን ሊያውቁት ሊመረምሩት በማይችሉት ሁኔታ ልዑል የነበረ ትሑት ሆነ። ጌታ የነበረው እናቱ “እነሆ የጌታ ገረዱ” ብላ ስትናገር እርሱም የባሪያውን መልክ ያዘ።

ከፈጣሪ በቀር ሥጋንና ነፍስን ከፍሎ ሲዋሐድ ከፍጡራን መካከል ያወቀ የለም እንኳን ሌላው ቀርቶ መላክ ብሥራቷ ቅዱስ ገብርኤልም ቢሆን ለዚህ የበቃ አልነበረም። የሠራዊት ጌታ በአንዲት ድሃ ቤት ሲያድር፣ ሰማይና ምድር የማይወስኑት አምላክ በአንዲት ገሊላዊት ታናሽ ብላቴና ማሕጸን ሲወሰን፣ ሰባቱ የእሳት ከተሞች ከክብሩ ውበት የተነሣ ከፊቱ ጸንተው መቆም የማይቻላቸው በሰው መካከል ሲያድር ማየት ከፍጡራን አዕምሮ በላይ ነውና በጥበቡ ሰወረው።

በዚያውስ ላይ ሞት በሔዋን ልቡና ሲጸነስ ከፍጡራን መካከል ያወቀው አለን? ሳይታወቅ በአንዲት ሴት ምክንያት ሞት ወደ ዓለም የገባ አይደለም? በወቅቱ የነበሩ ፍጡራንም ቢሆን ከሰው እስከ መላእክት ሞትን ያዩትና ያወቁት ተሰውሮ ወደ ዓለም ከገባ በኋላ ነበር፤ በተለይም መርገም በሰው ልጆች ላይ ከተላለፈ በኋላ ለጌታ ወደ ዓለም መምጣት

ትንቢት እንደተነገረለት ሞትም ትእዛዙን ለሚጥሉ የሚመጣባቸው መሆኑ አስቀድሞ ተነግሮ ነበር፤ ከሆነ በኋላ እንጅ ሊሆን ማንም አላየውም፤ ጌታም በማይመረመር ግብር ሰው ሆነ።

ደራሲው እንደገለጸው ቅዱስ ሚካኤል እስከ አምስተኛው ሰማይ ድረስ ተከትሎት ነበር፤ ከዚያ በኋላ ግን መንገዱን ሰወረበት እና ወዴት እንደገባ አላውቀም። ያውም ቢሆን በአምሳለ ዐቢይ ሊቀ ካህናት አክሊል ደፍቶ፣ ካባ ላንቃ ደርቦ የወርቅ ዘንግ ጨብጦ ሲወርድ ሲመለከተው ደግሞ ከኔ የሚበልጥ ሊቀ ካህናት ከወዴት መጣ ብሎ አዲስ ቢሆንበት ገርሞት ይከተለዋል እንጅ ጌታ መሆኑን አውቆ የተከተለው አይደለም ⁴⁸።

ሔዋን ከዲያብሎስ ሽንገላ የተሞላበት ቃልን ሰምታ ሞትን ወለደች፤ የብርሃን እናቱ እመቤታችን ግን ሕይወትን ጸነሰች። ከአበው ነቢያት ቃለ ትንቢትን፣ ከቅዱስ ገብርኤል ምስጋና የተሞላበት ቃልን ሰምታ በጉ ምኞችን ወለደች “አባቷ ኢሳይያስ እነሆ ድንገል ትጸንሳለች ልጅንም ትወልዳለች” ያለውን ሰምታ ምነው ይህ ትንቢት ከተነገረላት ሴትስ ከዘመኗ ደርሼ ወጥቼ ወር ባገለገልኳት አለች እንጅ ምነው እኔን ባደረገኝ አላለችም። ድንገል ሆና ለእራሷ አልተመኘችም። እርሷም እንደ ነቢዩ ድንግሊቱን ትፈልጋለች እንጅ።

ይሄ በጉ ምኞቷ ሕይወት ክርስቶስን እንድትጸንስ አደረጋት፤ የጸነሰችው የወለደችውም እንደ ሔዋን ሞት የሚበረታታበት መቅበዝበዝ እና መቅብለል የጸናበት ቃልን አይደለም ሞትን ድል አድርጎ መቃብር እና ሲኦልን ጠራርጎ ባዶ አድርጎ ማስቀረት የሚቻለው የሞትና የሲኦል መክፈቻ በእጁ ተይዞ ወንጌላዊ ዮሐንስ የተመለከተውን ክርስቶስን ነው።

የሞት ሰባኪ በሆነው ጥንተ ጠላታችን ሰይጣን የተሰበከችው ሔዋን የሰባኪውን ድምፅ ሰምታ ነፍሰ ገዳዩን ቃሌልን ጸነሰችው። ሰባኪው በራሱ ነፍሰ ገዳይ ነበርና ዮሐ 8፡44 በሰባኪነቱ በመላእክት ከተማ የሚታወቀው በመላእክት ዓለም የመጀመሪያው ሰባኪ፤ የተዋሕዶ ሃይማኖትም የመጀመሪያው ሰባኪ ማለትም ቤተክርስቲያን ከጥላ ወደ አካልነት ስትለወጥ ከሰባኪዎች ሁሉ አስቀድሞ ከምዕመናን ሁሉ ለከበረችው እመቤት ያስተዋወቀው ሰባኪያችን፤ በስብከቱ ዓለመ መላእክት የተረጋጋበት፤ ለብዙ መላእክት በሕይወት መኖር ስብከቱ ምክንያት የሆነለት፤ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት የሚቆመው የእግዚአብሔር አገልጋይ ቅዱስ መላክ የሰበከላት ድንግል ማርያም ግን የሞት መድኃኒት የሆነ፤ ስለ ሰው የሚሞት እንጂ ሰውን የማይገድል ንጹሐ ባሕርይ ክርስቶስን ወለደች።

መጽሐፍ እንደተናገረ ለእግዚአብሔር አምላክነት የማይገባ ሆኖ በመገኘቱ ከሥላሴ መንግሥት የተወገደው ሰይጣን በእርሱ ፋንታ አመስጋኝ ሆኖ ሰው በመፈጠሩ በወሰደው የበቀል እርምጃ ዕፅ በለስን አብልቶ ከክብሩ ከማዕረጉ አዋርዶታል። 3ኛ መቃ 9፡1 በበቀል ፈንታ ፍቅርን ሲመልስ ራሱን አሳልፎ የሚሰጥልን አምላክ ተወለደ።

በቀል የፍቅርን ያክል ጉልበት የለውም። 15ኛው ዓመት በመጀመሪያይቱም ሆነ በሁለተኛይቱ ሔዋን እንዲህ ዓይነት አስገራሚ ነገሮች የተከናወኑበት ወቅት ሲሆን የመጀመሪያይቱ ሔዋን ከገነት የወጣችበት፤ ሁለተኛይቱም መንግሥተ ሰማያትን ክርስቶስን የጸነሰችበት፤ ከዚህ በኋላም ቢሆን ለሴቶች ባለውለታ የሆነ እድሜ ነው የማያልፈውን ዓለም መንግሥተ ሰማያትን ወርሰው የሚኖሩበት እድሜ ነውና

በአጠቃላይ ስንመለከተው ሔዋን በ15 ዓመት እድሜዋ የዓመተ ፍዳ ምክንያት ስትሆን እመ ብዙሃን ድንግል ማርያም በ15 ዓመቷ የምህረት ዓመት መጀመርን አበሠረች በኋለኛውም ዘመን በትንሣኤ ሙታን ሴቶች የ15 ዓመት ቆነጃጅት ሆነው ተነሥተው በአዲስ እና በማያልፍ ቀን ዳግም መኖር ይጀምራሉ።

የአዲስ ኪዳን አገልግሎት መጀመር

እርጌ ኪዳን አለና የሚመጣውን አዲስ ኪዳን ማለታችን የግድ ነው። እርጌው ኪዳን የሞትን መልእክት ማራቅ ያልቻለ ስለ ምድራዊ ርስት የተማለ ካንድ ሕዝብ ጋር ብቻ የተደረገ መሐላ ነበር አዲሲቷን ሰማይ እና አዲሲቷን ምድር መሠረት ያደረገው ሐዲሱ ኪዳን ሲመጣ ግን እርጌውን አስረጀው።

አዲስ ኪዳን ማለት የሞት አገልግሎት ከተፈጸመ በኋላ የመጣ የሕይወት አገልግሎት ነው። አገልጋዩ በራሱ ሞት የማይገዛው የዘለዓለሙ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በሕያውና በተቀደሰው መሥዋዕት በተደጋጋሚ ሳይሆን አንድ ጊዜ ፈጽሞ የሚገባበት ቅድስት ይህችውም ሥጋው የዘለዓለም የአገልግሎት ስፍራችን ናት።

የስምንቱ ብሔረ ኦሪት ምግብና አልቆ የሐዲስ ኪዳን አገልግሎት በደመ ክርስቶስ ጸድቆ በዐዋጅ ሥራ የጀመረው በምሴተ ሐሙስ በተደረገው የእራት ግብዣ ላይ ቢሆንም ማቴ 26፡26 የዕዳ ቅነሳ ለለው ልጆች የተጀመረው ግን በማሕጸነ ማርያም ነው። ይሄውም ቁራኝነት ነው።

ሊቃውንት ስለ ማሕጸን ማርያም

የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ስለ ማሕጸን ማርያም መናገር በጀመሩ ጊዜ በመገረም ይመሠጣሉ- የሚሉትን ያጣሉ። ከሊቃውንት አንዱ የሶርያው መምህር ቅዱስ ኤፍሬም «ገበሬ ሳይደክምበት ዘር ሳይወድቅበት ለመሥዋዕትነት የተዘጋጀውን ስንዴ ያበቀለ ንጹሕ የስንዴ ማሳ» በማለት ያደንቃል እውነት ነው ያለድካም እንደምን ፍሬ ይገኛል? ያለ ዘርስ እንዴት ይበቅላል “ሌት ያለ ወንድ ምድር ያለ ዘር” እንዲሉ። ምን ይሄ ብቻ ይላል ቅዱስ ኤፍሬም በጭንቅ በጻዕር ትወልድ ዘንድ የፈረደባት ማሕጸን ነበረች በእመቤታችን ግን ይህ መርገም የለምና የፈልፈለ ሕይወት የኢየሱስ ክርስቶስ መገኛ ሆነች።

ሰው ከዚህ አስቀድሞ መራር ሕይወትን ይዞ የሚወለደው ከእናቱ ማሕጸን ጀምሮ ነበር፤ በሐዘን ምክንያት የሴቶች ሁሉ ማሕጸን መራርነትን የተሞላ ምድር ሆኖ ነበርና ከዚህ ምድር የሚመነጨ የሰው ዘሮች በሙሉ መርገም የተላለፈባቸው ናቸው። በኢያሪኮ እንደነበረው ውኃ ፈውስን የሚሹ፤ ነገር ግን ፈዋሽ በማጣታቸው ክፉዎች ሆነው የቆዩ ሲሆኑ ከእነርሱ የተነሣ ምድሪቱም ትጨነግፋለች፤ ፍሬ አልባ ትሆናለች። በኤልያስ ጋይል እና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው ታላቁ ሰው ኤልሳዕ ማሰሮውን ከነጩ ይዞ ካልመጣ ምድሪቱም ፍሬዋን መጨንገፏን ውኃውም ምሬቱን እና ክፋቱን መቀጣላቸው አይቀርም። የውኃው መሬት ያልነካት ሰዎች ያልተገለገሉባት አዲስ ማሰሮ ለውኃው መፈወስ ታስፈልግ ነበር መራራውን ውኃ ማጣፈጥ የሚቻለውን ጨው ይዞ መገኘት የሚችል የለምና። ይህችውም እመቤታችን ናት።

በመሬት የተመሰለው መርገም ሥጋ መርገም ነፍስ ያልተገኘባት ዕድፈት እና ርኩሰትም የሌለባት አዲስ ማሰሮ፤ በመራራው ውኃ መካከልም ሞትንና ጭንገፋን ለማስቀረት ጨውን በውስጧ ይዛ የተገኘች የውኃው ሕይወት ናት።

ውኃው በጥንተ አብሶ ይመሰላል ከውኃው የተነሣ ምድሪቱም ፍሬዋን እንደጨነገፈች በጥንተ አብሶ ምክንያት ምድራችን አንድ ስንኳን ኮሃጢአት ንጹሕ የሆነ ሰውን ማስገኘት እንዳልቻለች ያሣያል። ከአቤል እስከ ዘካርያስ ደማቸውን ያፈሰሱ፤ በየዋህነት የተገደሉ ልጆች ቢኖሯትም አንዱም እንኳን በጽድቁ ሊያጸድቃት፤ በቅድስናው ሊፈውሳት አልቻለም እንዲያውም እነሳቸውም ቢሆኑ ከመራራው የኢያሪኮ ውኃ ጠጥተዋልና ሞት እና ጭንገፋ ታይቶባቸዋል።

ከዚህ ሁሉ ነጻ የሆነች አዲስ ማሰሮ ጨው ይዛ መገኘቷ ለፈውስ ሥራ እጅግ አስፈላጊ ነው። አለበለዚያም ፈውስ እዴት ይመጣል? ኢትዮጵያዊው ቄርሎስ የተሰኘው የጋስጫው ኮከብ አባ ጊዮርጊስ፡- ጨው ተብሎ የተጠራው አልጫውን ዓለም ያጣፈጠው የድንግሊቱ የማሕጸን ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው⁴⁹ ሲል አዲሲቷን ማሰሮ ደግሞ እመቤታችን መሆኗን የሶርያው ሊቅ ቅዱስ ኤፍሬም “ልሕኩት ንጽሕት” ንጽሕት ማሰሮ ሲል ይመሰክርላታል።

እውነት ነው! መርገም ባመረረው ዓለም ውስጥ የዓለም ምሬት እስኪጠፋ ድረስ ይህን የሚያደርገውን ጌታ በማሕጸኗ ተሽክማ በዓለም ውስጥ ኖረች እንጅ ወደተቀደሰው የመላእክት ከተማ ሄዳ አልወለደችውም⁵⁰። ወደ ጽርሐ አርያም አልወጣችም፤ የረከሰው ዓለም ይቀደስ ዘንድ በዚህ ዓለም ወለደችው እንጂ። እናም የአዲሲቷ

49. ሰዓታት
50. መምሥጢር

ማሰሮ ጨውን በውስጧ ይዛ በመራራው ውኃ ውስጥ መገኘት ለውኃው ፈውስ ነው እመቤታችንም በዚህ ክፉ ዓለም ክርስቶስን ጸንሳ መገኘቷ እርሷን በሐዋን መርገም አያስጠረጥራትም መራርነትን የሚያስወግደው ጨው መገኛ ናትና።

ለዚህ ነው ከላይ ስሙን የጠራነው ሊቅ “በጸዕር እና በጭንቅ ትወልድ ዘንድ የፈረደባት ማሕጸን ነበረች ዛሬ ግን የሕይወት ውኃ የክርስቶስ መገኛ ሆነች” ሲል የሚገረመው። እንዲገረም ያደረገው እኮ እስከዚች ቀን ድረስ ከዓለም ርኩሰት ነጻ የሆነ ሰው ተጸንሶ አያውቅም ነበር። ስትጸንስ ያለ ወንድ ዘር የጸነሰች ስትወልድም ያለምጥ እና ያለ ጸዕር የወለደችም ሴት ከሐዋን ጀምሮ በምድራችን አልነበረችም። ዛሬ ግን ተገኘች፤ ይህችውም እመቤታችን ድንግል ማርያም ናት።

እመኑኝ ሰዎች! ከእንግዲህ በኋላ ሞት እና ጭንገፋ አይኖርም። አዲሲቷ ማሰሮ ምሬታችንን ያጠፋውን ጨው ይዛ አሁን በመካከላችን ናትና ሞት በመሸነፍ ተውጧል። መቃብርም አሁን ባዶውን ቀርቷል ኤልሳዕ ሕገ ወንጌልም “ፈቅጃለሁ ንጻ” ብሎ በውኃው ለተመሰለ ባሕርያችን ተናግሯል ማቴ 8፥3

ባሕርያችን አሁን ከምሬቱ ማለትም ከፍዳው እና ከመርገሙ ተለይቶ ንጹሕ ሆኗል። “ሁሉም በደሉ አብረውም ረከሱ አንድ ስንኳ በጉነገርን የሚያደርጋት የለም” መዝ 52፥3 ተብሎ በተነገረለት ዓለም ውስጥ “ኃጢአትን አላደረገም በአንደበቱም ሐሰት የለበትም” ኢሳ 53፥9 ተብሎ ተነገረለት። ይህ ለተደረገበት ማሕጸን አንክሮ ይገባል።

የሰው ልጆች የዕርቅ መሠረት የተጣለበት የዕርቅ ሰነድም ነው- ማሕጸን ማርያም። ዕርቁ በሰው እና በእግዚአብሔር መካከል የተፈጸመ ነው። ቅድስት ኦሪት እንደተናገረች ያለ ደም ስርየት ባለመኖሩ ዕርቁ ውጤት ያመጣው እና ድንኑቱ ፍጹም የሆነው በጌታ ደም መፍሰስ በዕለተ ዓርብ ቢሆንም መሠረቱ ማሕጸን ማርያም ለመሆኑ ግን አሌ የማይባል ሀቅ ነው።

ምክንያቱም እግዚአብሔር ራሱ ረግሞ ከገነት ያባረረውን የሰው ልጆች ባሕርይ ወርሶታልና ነው። አይገርማችሁም! ማደሪያውን ገነትን አስለቅቆ በግድ ከማደሪያው እንዲወጣ ያደረገውን ሥጋ ዛሬ ግን እንደታረቀው ለማጠየቅ ሊያድርበት ሊዋሐደው በድንግሊቱ በኩል አማላጅ ላከባት እኮ! ድንግሊቱም እሽ ብላ ታዘዘችለት፤ እርሱም ወዶ ፈቅዶ ሥጋን ተዋሕዶ መታየቱ የዕርቅ ምልክት እንጅ ሌላ ምን ይባላል።

የሰው እና የእግዚአብሔር ጠብና መለያየት የተጀመረው እኮ ሐዋን ምክረ ሰይጣንን ስምታ ዕፀ በለስን ከበላችበት ጊዜ ጀምሮ ነው እንጅ እግዚአብሔር በሠርክ መጥቶ አዳም እና ሐዋንን ባሰናበተበት ጊዜ አይደለም በመካከሉ ከአምስት ሰዓት ያላነሰ ከስድስት ሰዓት ያልበለጠ ጊዜ ስላለ ማለት ነው። የዕርቁም ጉዳይ ደርሶ በአንድ ጊዜ በሰላተ ዓርብ የተፈጸመ አይደለም በዕለተ ጽንሰ ተጀምሮ በዕለተ ዓርብ ተፈጽሟል እንጅ።

እስኪ አስቡት! ምን ያህል አስደናቂ ምሥጢር እንደሆነ! ሰው ከጸጋው ተራቁቶ፤ በፈጣሪው ፊት ለብሶት የሚቆመው አጥቶ ከፊቱ ለመሸሽ ይሽጉጠጉጥ በነበረበት ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት የሚታይ ጸጋን ይዞ መገኘት አምላክ በላከው መልክተኛም “..... ምልዕተ ጸጋ” ተብሎ መመስገን አያስደንቃችሁም?

ከዚያ በላይ በደለኛው ፍጥረት ወደ በደለው አካል መሄድ ሲገባው የተበደለው መላክ መምጣቱ፡፡

ለነገሩ በመጀመሪያይቱ ሔዋን ዕራቁታቸውን በመሆናቸውና አፍረው የማያውቁትን በማፈራቸው አንገት ለአንገት ተናንቀው ሲላቀሱ ወደ እነርሱ ቀርቦ ነብዢአቸውን የተቀበላቸው ራሱ ጌታ ወደ እነርሱ መጥቶ እንጅ እነርሱ ወደ እርሱ ሄደው አይደለም፤ በዚህም ዓለም የሚድነው በእርሱ ወደ ዓለም መምጣት እንጅ በሰው ልጆች መባና መሥዋዕት አለመሆኑን አስረድቶናል፡፡

የፍጥረት አለቆች አዳም እና ሔዋን በፊቱ መቆም ያልቻሉትን የአዳም እና የሔዋን ልጅ ድንግል ማርያም እንደምን ወሰነችው? ሰማይ እና ምድር አይወስኑትም እኮ! ቅዱስ ኤጲፋንዮስ በቅዳሴው እንደተናገረው ዓሣዎች የማይዋጉት ጥልቅ ነው፤ ንስሮች የማይበሩት ምጡቅ ነው፤ ኪሩቤል የማያቶ ረቂቅ ነው፤ ነፋሳት ሩጠው የማይደርሱበት ሰፊ ነው፤ እሳታውያኑ ኪሩቤል ሊነኩት የማይቻል አሳት ነው፤ ከእርያም በላይ የሚገኝ ልዑል፤ ከበርባርስም በታች ያለ እረጅም ነው፤ ከዚያም በላይ ነው ነገር ግን ለመለኮት ነውና ላይገርመን ይችላል መለኮት ሁሉን ይችላል እና፡፡ በጣም የሚገርመው በአንዲት የ15 ዓመት ብላቴና ማሕጸን ሲወሰን ከሚያንጸባርቀው ዙፋኑ ከሚወጣ ብርሃናዊ ክብሩ የተነሣ ፊቱን ለማየት ብርሃናውያኑ ፍጡራን ፊታቸውን በክንፎቻቸው የሚጋርዱለት እርሱን በማሕጸኗ ተሸከመችው፡፡

እነርሱ ዙፋኑን እንኳን እንዳያዩ ነው የሚለው አባ ጊዮርጊስ ፊታቸውን ይሸፍናሉ እርሷ ግን ዙፋኑን ሆነችው ሦስት ክንድ ከስንዝር ሆና ሳለ የማይወሰነውን ወሰነችው፤ ጠባብ ሆና ሳለ ሰባቱ የእሳት

መጋረጃዎች በማሕጸኗ ተዘረጉ የሚይስደነግጠው እና የሚያስፈራው ኪሩቤል የሚሸከሙት ዙፋን በማሕጸኗ ተዘጋጀ፡፡

እንዲያውም አባ ሀርያቆስ ገርሞት በልቡናው ይህን እያሰበ እመቤታችንን በመንፈስ ቅዱስ ይጠይቃታል፡፡ “ኪሩቤል የሚሸከሙት ዙፋን በማሕጸንሽ በወዴት በኩል ተዘጋጀ በቀኝ ነውን በግራ? ሙሴ በደብረ ሲና ያያቸው ሰባቱ የእሳት መጋረጃዎችስ በፀዴት በኩል ተዘረጉ ጥበትን ከስፋት ጋር እንደምን አስተባብረሽ ያዝሽ? “እያለ በቅዳሴው አግራሞቱን ገልጿል፡፡

ነገሩ የሚገርም ነውና አነሣው እንጅ ልመርምረውስ ቢል እንደምን ይመረመራል፤ ልቡናዬ በነፋሳት ጀርባ ላይ ይጫናል፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም፤ ወደ ላይም ወደ ታችም ይሄዳል፤ በነፋስ ፍጥነት ብሮጥም ደርሽበት ልመረምረው አልቻልኩም ብሎ ነው የማሕጸኗ ሥራ አስደናቂ መሆኑን የተናገረው፡፡

አባ ሀርያቆስ በመንፈስ ቅዱስ ክንፍ በተጫነ ልቡና መርምሮ አልመረመረው ቢል ወደ አለማወቁ ተመለስኩ ብሎ ተናገረ፤ መንፈስ ቅዱስ ሰፊ ሥራ የሠራበት ማሕጸን አይደል! እንደምን ይመረመራል? መንፈስ ቅዱስ በኤልሳቤጥ ማሕጸን አድሮ የስድስት ወር ጽንሰ አናግሯል ከተባለ፤ ከዚህ በላይ በሕድረት ያይደለ በኩነት አካላዊ ቃል ወልደ እግዚአብሔር የተገለጠበት ቅዱስ ሥፍራ ነው፡፡

እንዲያው የእግዚአብሔር ጥበቡ ሁል ጊዜም ድንቅ ነው፤ ከባዱን የውቅያኖስ ውኃ ወደ ላይ ያወጣል አይደል? ነፋሳትን በዘመኑ ሁሉ ውኃውን ከጥልቁ እየተሸከሙ ለመላው የምድር ገጽ በየጥቂቱ ምድር እስክትረካ ድረስ እንዲያጠጧት ያዘዛቸው የለ? እኔም እላችኋለሁ “ለእግዚአብሔር የሚሣነው ነገር የለም”፡፡

ነጻነት

ከኃጢአት በኋላ ለኃጢአተኛው ሰው ምን አይነት ነጻነት አለው? ኃጢአት በራሱ ባርነት ሲሆን ሲኦል ደግሞ የኃጢአተኞች እስር ቤት ነው። ነጻነቱ ነጻነትን አሳጥቶት ለባርነት አሳልፎ ሰጠው። ነጻነት የሌለው ሰው ሁል ጊዜም ተሰውሮ መኖርን ይመርጣልና ከነጻነት የተለየው ሰው አዳም በዚያች ዕለት ያከናወነው የመስወር ፍላጎት ከዚህ የመነጨ ነው። ፍርሀት፣ ጭንቀትና ድንጋጼ እነዚህ ሁሉ ተሰብስበው ነጻነቱን ገፈፉት።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ኃጢአት ተጣብቶት ከእርሱ ወደ ልጆቹ መተላለፍ ጀመረ። እሱም ቁራኝነትን አስከተለ፤ ያም ማለት ሰይጣን በእባብ አድሮ ሰውን አስቶ ፈቃዱን ከፈጸመበት በኋላ የሰው ልጆችን ባሕርይ ተቆራኝቶ ነው የኖረው።

በ5500 ዓመታት የዓለም ታሪክ ውስጥ ከቁራኝነት ነጻ ሆኖ መወለድ የተቻለው አንዳችም ሰው ለዚህች ዓለም የላትም። ሁሉንም ሰይጣን ከማሕጸን ጀምሮ ተቆራኝቷቸው ይኖራል እንጂ። ከሞትም በኋላም ቆራኝነቱ አይቋረጥም፤ ሥጋቸውን በመቃብር ተቆራኝቶ፤ ነፍሳቸውንም ሲኦል አግብቶ ይኖር ነበር። በአጸደ ሥጋ ሲኖሩ ኃጢአት ያሠራቸዋል። ጣዖት ያስመልካቸዋል።

ክፉ ዛፍ መልካም ፍሬን ማፍራት አይችልምና አዳም እና ሔዋን በጥንተ-አብሶ በተለወጠ ኃጢአተኛ ባሕርያቸው ንጹሕ ሰውን ከአባት አብራክ፣ ከእናትም ማሕጸን ማስገኘት አልተቻላቸውም። የተወለደው ሁሉ ከአባት እና ከእናቱ የኃጢአት ውርስ ተካፍሎ ወደ እዚህች ዓለም ይመጣና እርሱም ከማሕጸን ጀምሮ በወረሰው ጥንተ አብሶ

መሠረት ላይ ተነስቶ ሌሎች የኃጢአት ሕንጻዎችን እየገነባ ዓለምን በምልዐተ ኃጢአት ሲያጥለቀልቃት ይኖራል።

ታዲያ አምላካችን ክርስቶስ ይህን ሊያፈርስ ያለ ኃጢአት በነጻነት ወደዚህ ዓለም መጥቶ በማሕጸን ማርያም ሊያድር ቁራኝነት ከሰው ዘር ተወገደ። በዓለማችን በረጅሙ የዓመታት ታሪኳ ለመጀመሪያ ጊዜ ከቁራኝነት ነጻ የሆነ አዲስ ሰው ተጸነሰ።

ከመጀመሪያው ሰው ከአዳም በቀር ይህ የተደረገለት ከኃጢአት እርሾ ነጻ የሆነ ከሰው ልጆች ማንም አልነበረም። እሱም ቢሆን ኃጢአት አስረጅቶታል፤ ይህን ያስወግድ ዘንድ ሰው እንደሆነ ለማጠየቅ አባ ሀርያቆስ በቅዳሴ ማርያም “ወብኪ ተሐደሰ ቀዳሜ ኩሉ ፍጥረት፤ የፍጥረት ሁሉ መጀመሪያ ባንቺ ታደሰ” ሲል ከድንግል የተጸነሰው ያለ ኃጢአት የሆነ ንጹሐ ባሕርይ አዳም መሆኑን ይመሰክራል። እናም ማሕጸን ማርያም ማለት የፍጥረት ሁሉ መታደስ የተረጋገጠበት፤ የሰው ልጆች ነጻነት የተጸፈበት የነጻነት ሠሌዳ ነው። አንድ ሊቅ በሃይማኖተ አበው “አ! ማሕጸን እንተ ባቲ ተጽሕፈ መጽሐፈ ግዕዛንን፤ የነጻነታችን ደብዳቤ የተጸፈበት ማሕጸን እንደምን ያለ ነው! ብሎ ያደንቃል።

ከምጥ፣ ከጸዕር፣ ከጋዕር ተለይታ የወለደች ማሕጸን፤ ክርስቶስ፣ ከልማደ አንስት፣ ከዘርዐ ወራዙት ተለይታ የጸነሰች ማሕጸንም የለችም፤ እመቤታችን ግን ከዚህ ሁሉ ነጻ ሆና ቀጣዩን ትውልድም ከጥንተ አብሶ ነጻ አደረገችው። ከዚያ በኋላ የተነሣው ትውልድም “በነጻነት ልንኖር ክርስቶስ ነጻነት አወጣን” ገላ 4÷31 ብሎ ለመናገር በቃ።

ጌትነት

አዳም ሲፈጠር ጀምሮ ከወረሳቸው ጸጋዎች መካከል አንዱ ጌትነት ነው። በመጽሐፍ ስለ እርሱ መንፈስ ቅዱስ የተናገረው ነገር ምንኛ ድንቅ ነው! “ምድርን ሙሉአት ግዙአትም የባሕር ዓሣዎችንና የሰማይ ወፎችንም ግዙአቸው” ዘፍ 1፡28 ብሎ እግዚአብሔር ባረካቸው በማለት የሰው ልጅ ለምድር እና በውስጧም ላሉት ጌታ ሆኖ መፈጠሩን ያስረዳል። ከዚያ ሁሉ በላይ ደግሞ ክብርት ሕይወቱን እንዲጠብቅ በእጁ አደራ የሰጠው ታላቅ ፍጥረት ነው። ሌሎች ፍጥረታት በተፈጥሮ የእግዚአብሔር ገንዘቦች ሲሆኑ የሰው ልጅ ግን ልጁ ነው።

ከዚህ ክብሩ የተነሣ የእግዚአብሔርን ጌትነቱን በጸጋ ወርሶ የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ የሆነ ብቸኛ ፍጥረት ነው። ራሱን መግዛት ሊያቆም ጌትነቱ በቅፅበት ተወሰደበት። የጌትነት መሠረቱ ራሱን መግዛት ነው። ይህን ማድረግ ባለመቻሉ ከእንስሳት እንደ አንዱ ሆኖ ተቆጠረ፤ ከቅዱሳን አንዱ በመጽሐፍ “ሰውስ ክቡር ሲሆን አላወቀም አዕምሮ እንደሌላቸው እንደ እንስሳትም ሆነ” መዝ 48፡10 ብሎ እንደተናገረ። እንዲያውም የሥነ ፍጥረት ምሁራን እንደሚናገሩት ከሌሎች ፍጥረታት ተለይቶ ቆሞ የሚሄድ መሆኑ ገዥነቱን የሚያመለክት ሲሆን ሌሎች ፍጥረታት እንስሳት አራዊት ዝቅ ብለው ምድር ምድር እየተመለከቱ እንዲሄዱ ሁነው መፈጠራቸው የተገዥነታቸው ማሳያ ነው ብለውናል።

ምንም እንኳን በጌትነት የተፈጠረ ልዑል ፍጥረት ቢሆንም ከዚህ ጌትነቱ ጋር አብሮ መቆየት አልተቻለውም፤ በኃጢአት ምክንያት ወደ ባርነት ተለወጠ፤ የጌትነቱን መልክ አጥቶ የባሪያ መልክ ያዘ፤ እርሱ

በኃጢአት ላይ ነገሠ፤ ኃጢአትም በእርሱ ላይ ነገሠች፤ ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባሪያ እንደመሆኑ የኃጢአት ባሪያ ሆነ ዮሐ 8፡34

በእርሱ ፈንታ ዓለማችን በሌላ ገዢ እጅ ወደቀች፤ እውነተኛውን ፍርድ ከፈጣሪው አግኝቶ ወደ ውጭ እስከተጣለበት ጊዜ ድረስ ከአዳም በላይ የጌትነት እድሜ ተሰጥቶት ዓለምን ገዛ።

ጌትነትን በጸጋ እግዚአብሔር የተቀበለው አዳም ደግሞ በተቃራኒው “አዳም ገብሩ ለዲያብሎስ፤ ሔዋን አመቱ ለዲያብሎስ” ተብለው ተጠሩ፤ ባርነቱ ጌትነቱን ብቻም ሳይሆን ልጅነቱንም አስነጠቀውና ለልጅ እንጅ ለባሪያ ከማይገባው ከአባቱ ከእግዚአብሔር ከተማ ከገነት አስወጣው።

ምክንያቱም ቅድስት ወንጌል እንደተናገረች ባሪያ ለዘለዓለም በቤት አይኖርምና ዮሐ 8፡35 ከቤት ውጭ ሥጋው በመቃብር ነፍሱ ደግሞ በሲኦል እንዲኖር ግድ ሆነ። እንዲህ ሆኖ ዘመናት አለፉ፤ ለአዳም ራሱን የገዛ ልጅ፤ ከኃጢአትም ንጹሕ የሆነ ሰው ሊገኝለት አልቻለምና። እንዲያውም ታላላቅ ሥራዎችን የሠሩ ቅዱሳን ልጆቹ ሳይቀር በቁጭት ቃል “ሞት እስከዚህ ቀን ድረስ ገዛን” ሮሜ 5፡14 ሲሉ እንደነበር የክርስቶስ ሐዋርያ ይናገርላቸዋል።

ዛሬ ግን የድንግል ማርያም ልጅ ሰይጣን ባልጠረጠረው ጥበቡ በማሕጸነ ማርያም ተሰውሮ፤ ኃይለኛውን አስሮ ከሥልጣኑ ሻረው። በመጽሐፈ ኪዳን እንደተነገረው ራሱ ሞት “ሥጋን ለብሶ ከሥልጣኔ የሻረኝ ይህ ማን ነው?” እያለ በዐውደ መስቀል ይናዘዝ ነበር፤ ጦረኛው ሞት ተረታ፤ ብዙዎችን የማረከው ዲያብሎስ ተማረከ፤ ይህ የሽም ሽር ሥርዓት የተጀመረው ደግሞ በማሕጸነ ማርያም ነው።

መላኩ ገብርኤል እንደተናገረው በማሕጸነ ማርያም የነገሠው ክርስቶስ እግዚአብሔር አምላክ የዳዊትን የአባቱን ዙፋን የሚሰጠው ለመንግሥቱም ፍጻሜ የሌለው ንጉሠ ነገሥት ነውና። በዚህም የአዳም ባሕርይ ከቀደመው ይልቅ ወደ ተሻለ ጌትነት እንደመጣ እናምናለን። እግዚአብሔር እንደተናገረ “አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ” ብሎ ዘፍ 3፡22 አዳም ከሦስቱ አካላት እንደ አንዱ ሆኖ በማይቋረጠው ምስጋና የተመሰገነበት ዘመን ነው። የጸጋ የነበረው ምስጋና ለአዳም ባሕርይ የሚሰማማ የባሕርዩ ሆነ፤ የክርስቶስ ባሕርይ የአዳም ባሕርይ ነውና።

አሁን የሰው ልጅ የባርነቱ ደብዳቤ ተቀዶ፤ ነጻነቱ ታውጆ በሥልጣን እንዲኖር ተፈቅዶለታል፤ ያውም ከሥልጣን ሁሉ አንቀጥቅጦ በገዛን ጥንተ ጠላታችን ላይ መሾም እጅግ ደስ የሚያሰኝ ሥልጣን ነው። ለሰው ልጆችም የተሰጠው ሥልጣን ይሄው ነው ማቴ 10፡1 ከዚህ በኋላ ከእርሱ መከራን ከተቀበልን ከእርሱ ጋር አብረን እንነግሣለን።

እንዲያውም “ባሪያዎች ሠልጥነውብናል ከእጃቸውም የሚታደገን የለም..... የልባችን ደስታ ቀርቷል አክሊል ከራሳችን ወድቋል” ሰቆ ኤር 5፡18፤15 ብሎ ይናገር የነበረው የሰው ልጅ ዛሬ ግን እንዲህ አይናገርም። ከፍ ካለ ተራራ ላይ ቆሞ “ተውሀበ ሊተ ኩነኔ ሰማይ ወምድር፤ በሰማይ እና በምድር ሥልጣን ተሰጠኝ ማቴ 28፡18 ብሎ ይናገራል እንጅ። ክብሩን አጥቶ ለተለያዩ ጣዖታት እንዳልሰገደ ዛሬ ግን ፍጥረት ሁሉ ይሰግድለታል ፊል 2፡10

ይህ ሁሉ የሆነው በ15 ዓመቷ ብላቴና በእመቤታችን ማሕጸን ነው። ከመጀመሪያይቱ ሔዋን የኃጢአት ባሪያ ቃኤል ማሕጸኗን የሚፈታ በኩር ሆኖ ተወለደ፤ ከሁለተኛይቱ ሔዋን ደግሞ ለጌትነቱ መጨረሻ የሌለው ጸድቀ ባሕርይ ክርስቶስ ማሕጸኗን ሳይፈታ የበኩር ልጇ ሆነ።

ገና በአባታችን በአዳም ወገብ በእናታችንም በሔዋን ማሕጸን በነበርን ጊዜ ያጣነውን ጌትነት ደግሞ በማሕጸነ ማርያም አገኘነው።

አሁን ግን በክርስቶስ በኩል ባገኘነው ድል ሐዋርያው እንደተናገረው “ጠላቶቼን ሁሉ ከእግሩ በታች እስከሚያደርግ ድረስ ሲነገሥ ይገባዋል” 1ቆሮ 15፡25

መንፈስ ቅዱስ ስለ እመቤታችን

ስንኳን የሰው ቅድስናና ንጽሕና የእግዚአብሔርም የማያጠራጥረው ጌትነቱ ያለምስክር ሊረዳ፤ ሊረጋገጥ ስለማይችል የእመቤታችንም ቅድስናዋንና ባለሟልነቷን ያረጋገጥነው መንፈስ ቅዱስን ምስክር አድርገን ነው። መንፈስ ቅዱስ ለሰው የሚመሰክረው በተለያዩ መንገድ ነው፤ በተለምዶት፤ ደጋግ ሰዎችን በማሥነሣት፤ ግዕዛን ባላቸው እና በሌላቸውም ሥነ - ፍጥረታት ላይ በማደር ከተፈጥሮአቸው ውጪ ታላላቅ ነገሮችን እንዲያደርጉ በማድረግ ሊሆን ይችላል።

ለእመቤታችንም ፈጥኖ በተደረገ ሦስት ምስክር ወላዲተ አምላክ መሆኗን መስከረላት።

1ኛ ቅዱስ ገብርኤል

ይህ መላክ ቀደም ሲል እንዳነሣነው ከእግዚአብሔር የተላከ መሆኑን በብዙ መንገድ የገለጸ ሲሆን ከዚያ በመቀጠል የእመቤታችንን ክብር በሰፊው ይገልጻል። ለክብሯ እንደሚገባ ሦስት ጊዜ ስግደትን ካቀረበ በኋላ የንጉሥ ማደሪያ ናትና የሚያምረውን ውዳሴ ልብን በሚመስጥ ድምፁ ቃና ለክብሯ እንደ ሚገባ አድርጎ አቅርቦላታል፤ ከዚህም የተነሣ የመጀመሪያው ውዳሴ ማርያም ደጋሚ መላክ ብለው ይጠሩታል፤

በዚህም መንፈስ ቅዱስ እመቤታችን ከፍጥረት ሁሉ የከበረች ቅድስት መሆኗን አስመሰክረ::

እናታችን ሔዋን ዕዕ በለስን በልታ ባደረገችው ዓመፃ በሰው ዘር ላይ በእጋንንት ይደርስ የነበረው ሽሙጥ እና እንግልት የሚያልቅበት ዘመን እንደደረሰ ለማጠየቅ በፊቷ ቆሞ ውዳሴን ያቀርብላታል:: ለቀደመችው ሔዋን ሰይፍን መዝዘው ግሩማን ሆነው ከታዩት መላእክት አንዱ ቅዱስ ገብርኤል ነበር፤ ዛሬ ግን ከፊቱ ለተቀመጠችው ሔዋን ሰይፍን አይደለም፤ የምስጋና እጅ መንሻን ይዞ ቀረበ:: ያችኛዋ እኮ የቃሌል እናት ናት ምን ብሎ ያመስግናት፤ ይህችኛዋ ደግሞ የንጉሥ ክርስቶስ እናት ናት፤ ክብራቸው ልዩ ልዩ ነው::

የመከራው ዘመን ማብቃቱን፤ የምሕረት ዓመት መጀመሩን መንፈስ ቅዱስ መጀመሪያ የገለጸው ለእመቤታችን ነው:: “ተፈሥሐ ፍሥሕት” ማለቱ መርገም እንደተወገደ፤ መፃዛ ንጽሕናዋ በእግዚአብሔር ዘንድ እንደተወደደ የሚያመለክት ቃል ነው:: የመጀመሪያይቱ ሔዋን ከገነት ስትባረር “በሕማም በጭንቅ ትወልዳለሽ” የሚለውን የመርገም ቃል ሰምታ ነበር- የወጣችው፤ እመቤታችን ግን የስደተኞች ማረፊያ ገነት ክርስቶስን ስትጸንስ ከመጽነሷ አስቀድሞ በጀርዎቿ የምስጋናን ቃል ሰማች ::

ከዚያ አያይዞም በክብር የሚተካከላት የሌለ መሆኑን ጨምሮ ሲገልጽ “አ! ምዕልተ ጸጋ” አላት:: እስከ ዚህች ቀን ድረስ ጸጋው በሙላት የተሰጠው ሰው ከሴቶችም ከወንዶችም መኖሩን መጽሐፍ አይነግረንም፤ ስለ እመቤታችን ግን ይሄ ቃል በእውነት ተነግሯል:: እንዲያውም ሊቁ ቅዱስ ባስልዮስ እመቤታችንን ሊያመሰግናት “ወሀብተ ሰማያት

ለማርያም ድንገል፤ ሰማያዊ ሀብት ለድንገል ማርያም ተሰጣት” ሲል በሥርዓተ ቅዳሴ ያመሰግናታል::

ሊቁ እንደተናገረው ለሚካኤል ምሕረት፤ ለገብርኤልም ብሥራት፤ ለሙሴ ሕግ፤ ለአሮን ክህነት በማለት ለእያንዳንዱ ፍጥረት ጥቂት ጸጋ እንደተሰጠው ከተነገረ በኋላ ስለ እመቤታችን ክብር ሰማያዊነት የማያጠራጥር ምስክርነቱን ሰጥቷል:: በእውነት ይህ ነገር ምንኛ ድንቅ ነው! ሰማያውያኑን አልፎ ለምድራዊቷ ታናሽ ብላቴና እንዲህ ያለ ጸጋ መስጠት አስደናቂ ነው::

ቅዱስ ባስልዮስ በዚህ አንቀጽ ውስጥ መግለጽ የፈለገው ነገር ጸጋው ከሰማይ የመጣ የሰማያዊው አምላክ ስጦታ መሆኑን ብቻ ሳይሆን ጸጋዋ ከሁሉም በላይ መሆኑን የሚገልጽ ሀሳብ ነው- ያለው:: ሰማይ ከሁሉ በላይ የተቀመጠ፤ ከእግዚአብሔር በቀር ከእርሱ በላይ ሌላ ፍጥረት የሌለ ታላቅ እና ሉዓላዊ ፍጡር ነው፤ እመቤታችንም ከፈጣሪ በቀር በክብር የሚተካከላት የሌለ መልዕልተ ፍጡራን ናትና::

እንደዚያማ ባይሆን ኖሮ የሌሎችን ጸጋ ከሰማይ ነው እንጅ ከምድር የተገኘ ነውን? በጎ ስጦታዎች በሙሉ ከሰማይ አባት የሚሰጡ አይደሉምን? መንፈስ ቅዱስ በቅዱስ ገብርኤል በኩል የገለጸውን ታላቅነቷን ነው በቅዱስ ባስልዮስም በኩል የገለጸው፤ ትውልድ ሁሉ በአጸደ ሥጋ፤ በአጸደ ነፍስ ብዕዕት እስኪላት ድረስ በቀደመችው ሔዋን ምክንያት በሴቶች ላይ የነበረ ጥላቻም እስኪወገድ ከሩቅ የሚጣራ ሕያው የምስጋና ቃል ነው::

2ኛ ተናጋሪው ጽንሰ

ዕለቲቱ ከዕለታት ሁሉ የተለየች ናት። ሰማይ፣ ከሰማይ በላይ ያለው ሰማይ ከተሸከመች የሚበልጥ የሆነ ሌላ ምስጢር በምድራችን ላይ የተገለጠባት ዕለት። ስለዚህ ምስጢር ታላቅነት ሲናገር አንዱ በመጽሐፍ የተናገረው የሚገርም ነው። “ይህ ምስጢር ታላቅ ነው” ኤፌ 5:32 ብሎ ነበር። የልዑሉ ትሑት መሆን፣ የኃይሉ አምላክ መድከም፣ ከብርሃን የተገኘው ብርሃን ሰው ሊሆን፣ ቤተክርስቲያንም የመለኮትን ባሕርይ በጸጋ ተካፍላ አካሉ ስትሆን ከማየት በላይ ሌላ ምን ይገርማል።

ታዲያ በዚህ ዘመን ከሰማይ መላእክት በማሕጸን እስካለ ፍጥረት መናገር የጀመረበት ጊዜ ነው። ስሕተት በተጀመረባት በዚያች ቀን ከመጀመሪያዋ ቀን ፍጥረታት ከቅዱሳን መላእክት ጀምሮ በስድስተኛዋ ቀን እስከተፈጠረው የሰው ልጅ ድረስ አርምሞ የነገሠበት፣ ከሰማይ እስከ ምድር ሁሉም ፍጥረት ዝም ብሎ የዋለባት ዕለት ነበረች።

ያ የሚያበራው የአጥቢያ ኮከብ ሲጨልም፣ ተወርዋሪው ኮከብ ጉዞውን ሲያቆም የሁሉን አንደበት ዘጋ፣ ራሱም እንኳን የሰው ልጆች አባት አዳም በመገረም ተዋጠ። እንደ ፀሐይ ጸዳል የሚያበራው ፊቱ ተለወጠ። የኃጢአት ፍጻሜው ይህ አይደል! ሰው በእግዚአብሔር ፊት የእግዚአብሔርን ሕግ ሽሮአልና ምን ብሎ ይናገራል?

ክፋትን በደግነት፣ ጨለማን በሚያስደንቅ ብርሃን መለወጥ የሚቻለው አምላክ ክፉውን ቀን በመልካም ለውጦ ዝምታውን በመናገር ሊለውጠው ዝምታውን ከማሕጸን ጀምሮ ፈታላቸው። ዝምታ ሲጀመር ዓለመ አዳም ገነት፣ ዓለመ መላእክት ሰማያት፣ በዝምታ የተዋጡባት

ያች ሰዓት ከቀኑ ስድስተኛዋ ሰዓት ላይ ነበረች፤ ዛሬ ደግሞ ዝምታ ከማሕጸን ጀምሮ የተወገደበት 6ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ነው። ያን ጊዜ በነቢይ የተነገረው ተፈጸመ “እውነት ከምድር በቀለች ጽድቅም ከሰማይ በቀለች” መዝ 4:11 6ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ኃጢአት የዘጋውን አንደበት የሚከፍት ዘመን በመሆኑ በስድስተኛው ወሩ ጽንሱ ዘለለ። እናቱ ኤልሳቤጥ ስለዚህ ስትናገር “ጽንሱ በማሕጸኔ በደስታ ዘለለ” ስትል የዘለለበትን መንገድ ትገልጻለች።

ያኔ የሰው ልጆች ዝም ባሉበት ቀን ምኞቱ ተሳክቶለት በደስታ የዘለለው ጥንተ ጠላታችን ሰይጣን ነበር፤ ዛሬ ደግሞ ተረኛው የሰው ልጅ ሆነና የመካኒቱ ልጅ ዮሐንስ በደስታ ዘለለ። ይህን ተአምር ተከትሎ ያስተማራት ሳይኖር ኤልሳቤጥ የእመቤታችንን ክብር አወቀች በትሕትና ቀለም እንዲህ ስትል መለሰች “የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እኔ ማን ነኝ” አለች ምክንያቱም ስትገልጽ “እነሆ የሰላምታሽን ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ጽንሱ በማሕጸኔ ዘሏልና” ነበር ያለችው።

ወንጌላዊው እንደተናገረው በኤልሳቤጥ ላይ አድሮ ያለ መንፈስ ቅዱስ የእመቤታችንን ክብር ይገልጽ ዘንድ ይህን አደረገ። 6ኛው መቶ ክፍለ ዘመን እስትፋስ ያለው ሁሉ ከታናሽ እስከ ታላቅ ለእመቤታችን ምስጋና እና ስግደትን ማቅረብ የሚገባው መሆኑን ያመለክታል። ማኅደረ እግዚአብሔር ናትና ለልጇ ክብርን የሚሰጡ ሁሉ ለእናቱም ሁሉ ክብርን ሊሰጡ እንደሚገባ የታመነ ነው።

እስኪ ኤልሳቤጥን ተመልከቷት! የጌታየ እናት ወደኔ ትመጪ ዘንድ አለች እንጅ ጌታዬን ይዘሽ ትመጪ እንዴት ይሆናል? ያለች አይደለም። ድንግል ማርያም ከሴቶች ሁሉ ልዩ ናትና ራሷን ዝቅ አድርጋ “እኔ ምንድን ነኝ” አለች ከዚህ እንደምንረዳው የእመቤታችን ክብር የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ መሆኑን ያሳያል።

ያማ ባይሆን ለኤልሳቤጥ እመቤታችን መጽነሷን፤ በዚያውም ላይ የጌታ እናት መሆኗን በምን አውቀች? የሰውን ማንነቱን ሳይነግሩት የሚያውቅ ከእርሱ በቀር ሌላ ማን አለ? ዮሐ 2:25 እንደበትን የፈጠረ እርሱ በእውነት እርሱ ኤልሳቤጥን መሣሪያ አድርጎ የድንግሊቱን ክብር ተናገረ እንጂ ኤልሳቤጥ ይህን አልተናገረችም። ወንጌላዊው አስቀድሞ “በኤልሳቤጥ ላይ መንፈስ ቅዱስ ሞላ” ብሎ መናገሩ ስለዚህ አይደል? ከዚያም በላይ ስለ እውነት እውነትን መናገር በጀመረበት ጊዜ እኛ የምንናገር አይደለንም፤ የሰማዩ አባታችን ይናገራል እንጂ፤ ወንጌል እንደተናገረ ማቴ 10:20 በኤልሳቤጥም የሞላው መንፈስ ቅዱስ ድንግሊቱን አመሰግነ፤ አከበረ። እውነት ነው ድንግል የአምላክ ማኅደር ናትና ክብር ይገባታል።

እንግዲህ ምን እንላለን እንደ ሰማይ ከዋክብት ከበዙት የድንግሊቱ ምስክሮች እነዚህ ሦስቱ ዋናዎች ናቸው፡-

- ❖ መላኩ ገብርኤል
- ❖ የስድስተኛው ወር ሰው ዮሐንስ
- ❖ ኤልሳቤጥ

የእነዚህን ምስክርነት ከተቀበለች በኋላ እሷም የባሪያውን የሔዋንን መዋረዷን፤ በእግረ አጋንንት መጠቅጠቷን ተመለከተ፤ ብላ ከፍ ከፍ እንዳደረጋት ተናግራ በእኒህ ሦስት ምስክሮች ተጀመረ እንጂ እስከ ዓለም ፍጻሜ የሚነሳው ትውልድ ብፅዕነት ሲላት እንደ ሚኖር ተናግራለች ሉቃ 1:47-55

በመጀመሪያይቱ ሔዋን በደል የተረገመው ትውልድ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ “ኦ! ሔዋን ምንተኑ ረሰይናኪ ዘአውጸእክነ እምገነተ ተድላ፤ ሔዋን ሆይ! ተድላ ደስታ ከበዛበት ገነት እንዳንኖር ያስወጣሽን

ምን አደረግንሽ” ሲላት ይኖራል በእንጻሩ እመቤታችንን ግን ብፅዕነት ሲላት ይኖራል። ከገነት በወጣንበት እድሜ ዞረን ገብተን ነቀፋውን ወደ ምስጋና የለወጥንበት ዘመን ነው -15ኛው ዓመት የሔዋን እድሜ።

በኤልሳቤጥ ቤት

እመቤታችን ጌታን ከጸነለች በኋላ ዕለቱን የተጓዘችው ወደ ዘካርያስና ኤልሳቤጥ መንደር ነው የሄደችበት የመንገዷ ምክንያት ሦስት ነገሮች እንደሆኑ ሊቃውንት ይናገራሉ።

- ❖ ዘካርያስ ታሟል ብለዋት ለመጠየቅ
- ❖ መላኩ የኤልሳቤጥን መጽነስ ነግሯት ነበርና ካረጀች በኋላ የመጽነሷን ነገር ልታይ
- ❖ ምስክር ሦስት ለማድረግ (ቅድም የጠቀስናቸውን ምስክሮች ማለት ነው)

በእነዚህ ሦስት ምክንያቶች የሄደችው እመቤታችን በተራራማው የኤፍሬም ሀገር በይሁዳ ከተማ ሦስት ወራትን አሳልፋ ነበር- የተመለሰችው። የኤልሳቤጥ የመውለጃዋ ወራት ሲደርስ ግን በፈቃደ እግዚአብሔር ወደ ቤቷ ተመለሰች። በዚያ ዘመን አራስ ቤት የረከሰች ናትና ንጽሕት የአምላክ እናት ከአራት ርኩሰት መሳተፍ ስለሌለባት ነው።

ከዚያ በተጨማሪም ሲጸነስ የተዘጋው የአባቱ አፍ በልጁ ደግነት ቢከፈት ተአምራቱ ልዩ ሆኖ ለዮሐንስ ባልተነገረለት፤ በዚያውም ላይ ባልተደነቀም ነበር፤ ተአምር የሚደንቀው ፈጣሪ ሲያደርገው ሳይሆን ፍጡራን ሲያደርጉት ነውና።

ሌላው በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ የምናገኘው ምሥጢር ከሦስት ወር በኋላ፤ ከሦስተኛው ክፍለ ዘመን በኋላ ወደ ቀደመ ቤታችን የሚመልሰን ጌታ ከእርሷ እንደተጸነሰ ያመለክታል።

ከ6 ወር በኋላ

ከዘካርያስ ቤት ከተራራማው የኤፍሬም መንደር ከተመለሰች በኋላ እመቤታችን የኖረችው በዮሴፍ ቤት ነበር። በዚህ ወር ማብቂያ ላይ የሮሙ ንጉሥ አውግስጦስ የተባለው ቁሣር በዓለም ያለ ሰው ሁሉ እንዲቆጠር ትእዛዝ ያወጣበት ዘመን ነበር። በሮማ መንግሥት ሥር የሚተዳደር ማንኛውም ሀገር ይህን በአስገዳጅ ሁኔታ እንዲፈጽሙ አስቸኳይ ትእዛዝ ነበር የተሰጠው። የሚገርመው ነገር ጽሕፈቱም የመጀመሪያ ጽሕፈት እንደነበረ ወንጌላዊው አልደበቀንም። ሉቃ 2፡1

ይህ በአውግስጦስ የወጣው የመጀመሪያው የጽሕፈት አዋጅ ዓለሙ ሁሉ በሕይወት መዝገብ ላይ የሚሰፍርበት የምሕረት ዘመን መድረሱን የሚያመለክት ቃል ነው። ዓለማችን የኃጢአት ማኅተሚን ፈትቶ የሕይወትን መጽሐፍ የሚገልጠው ክርስቶስ ሊወለድ በተቃረበበት ወራት የተደረገ ጽሕፈት ነው።

ለሕዝቡ ሁሉ በየርስታቸው እንዲቆጠሩ ፈቃድ ተሰጥቶ ስለነበር ዮሴፍም ከሚኖርበት ከገሊላ አውራጃ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ወደ ዳዊት ከተማ ቤተልሔም ተጓዘ፤ ከዳዊት ወገን ነውና። በዚያ ሳሉ የመውለጃዋ ወራት ደረሰ፤ ለማደሪያ የሚሆን እንኳን ቦታ ሳይኖር በዚያው በወጡበት ወደ ሃሳሳት ከተማቸው ሳይመለሱ ተወለደ። ሲጀመርም የሄደበት ምክንያት የነቢያት ትንቢት እንዲፈጸም በቤተልሔም መወለድ ስለነበረበት ሲሆን ሚክ 5፡2 አዳም እና ሔዋን ገና ወደ ማደሪያቸው ገነት ሳይመለሱ የመጣ መሆኑን ያመለክታል።

የሰው ዘር በሙሉ ገና ከአዳም ጀምሮ እስከ ዚች ቀን ድረስ በምድረ በዳ እንደሚቅበዘበዝ በግ ተበትነው በነበሩበት ሰዓት የመጣው ጌታ

ሰው በማይኖርበት የእንስሳት በረት ተወለደ። በበረቱ የሚያድሩት እንስሳ አምላክነቱን ተረድተው እስትንፋሳቸውን ሲገብሩለት የሰው ልጆች ደግሞ አልቀበለው ሲሉ ሊያዳኝባቸው ነው ኢሳ 1፡3 እንስሳት ቤታቸውን ከፍተው ሲቀበሉት የሰው ልጆች ግን አልተቀበሉትም፤ እንስሳት የሚሰኙት አሕዛብ ሲያምኑበት እስራኤል አለማመናቸውን ያሳያል።

ከቤት ውስጥ ሆኖ ሔዋን በጎልዮ ጸንሳ፤ በነቢብ ወልዳ፤ በገቢር ያሳደገችውን ኃጢአት ድንግል ማርያም በጎልዮ፤ በነቢብ፤ በገቢር ንጹሕ ሆኖ የጸነሰችው እና የወለደችው ንጹሕ አምላክ እስኪወለድ ድረስ እንዲህ ሆኖ መቆየቱ ግድ ነው። ነገሩ ተገልብጦ ነበርና ባርነት የሚገባው ሰይጣን ጌታ ሆነ፤ ጌታ ሊሆን የሚገባው የሰው ዘር ባሪያ ሆኖ ነገሩ ተገልብጦ ነበርና። ምን ይሆናል ዳኛ በሌላት ሀገር።

የተገለበጠውን ታሪካችንን ለማስተካከል የተገለበጠውን ታሪካችንን ተካፈለ፤ እናም የዳዊት ልጅ፤ የሰሎሞን ልጅ በበረት ተወለደ፤ በቤተ መቅደስ ሳለች በዚያው ወልዳው ቢሆን ኖሮ ትሕትናው በምን ይገለጥ ነበር። ሰውን መውደዱስ በምን ይረጋገጣል፤ ቤተ መቅደስ የአባቱ ቤት ነውና በኃጢአት ምክንያት በአባቱ ፊት ለኮበለለው አዳም ሁለተኛ መሆኑንም በዚህ አውቀናል።

አዎ! ቀዳማይ አዳም ስለ ኃጢአት የአባቱን ቤት ለቀቀ፤ ክርስቶስ ግን ስለ ጽድቅ የአባቱን ቤት ቤተ መቅደስን ለቀቀ።

ምዕራፍ ፬

ሦስት ዓመት ከመንፈቅ

ይህ ዘመን እመቤታችን ከኢየሩሳሌም ውጪ የኖረችበት ዘመን ነው፤ ጌታ በተወለደ በሁለት ዓመቱ ሰብአ ሰገል በመጡበት ወራት ከሄሮድስ ቁጣ የተነሣ ድንግል ከነልጁ በከተማ መቀመጥ አልቻለችም። ሰይጣን የሰው ልጆችን የመዳን ሥራ ሲጀመር ሲመለከት ዝም አላለም፤ ገና ይወርዳል፤ ይወለዳል ሲባል ትንቢቱን በመስማቱ እነ ኢሳይያስን በመጋዝ አስተርትሮ፤ በኩላብ አስቅሎ አስገድሎ ነበር ሲወለድም የተወለደውን ሕጻን ማሳደድ ጀመረ፤

በተለይም ሊወለድ ሃያ አምስት ቀን ሲቀረው መላእክት የሚወለድበትን ሥፍራ ቤተልሔምን ተግተው ይጠብቁ ነበርና አጋንንት በጣዖታት አድረው መመለክ ስለተሳናቸው ጣዖታቱም ወድቀው ወድቀው በማለቃቸው ይህንን ምልክት አድርጎ ዲያብሎስ አዳኝነቱን ጀመረ።

የአባቶቻችን አዳኝ እርሱ በእመ አምላክም ላይ ከሰው እስከ አጋንንት የክፋት ሠራዊቶችን አስከትሎ ለሠልፍ ተነሳ። አስቀድሞ በመጽሐፍ ስለዚች ቀን የተነገረው የመጀመሪያው ትንቢታዊ ቃል በዚህ ጊዜ ተፈጸመ “በእንቺ እና በሴቲቱ መካከል በዘርሽ እና በዘሯም ላይ ጠላትነትን አደርጋለሁ።” ይህ ቃል በገነት ውስጥ ከተነገሩ የወደፊት የሰው ሕይወት ጠቋሚ ቃላት አንዱ ሲሆን እመቤታችንና የቀደመው እባብ ተብሎ በሚጠራው ጥንተ ጠላታችን በሠራዊተ አጋንንት እና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መካከል የሚደረገውን ጦርነት የሚያመለክት ቃል ነው።

እግዚአብሔር የተናገረው ሊፈጸም ግድ ነውና የንጉሠ -ሰማይ ወምድር እናቱ እመቤታችን ድንግል ማርያም የሰይጣን ውጥን ጨራሽ በሆኑ ምድራውያን ነገሥታት ከሀገር ወደ ሀገር ተሰደደች።

ዓለማችን እንዲህ ናት ዓመፀኞች የሚገኙባት፤ እውነት የሚሰደድባት የእሪያ ዓይነት ልማድ ያላት ዓለም ናት። እሪያ አብሮ የሚኖረው መልኩን ላለማየት እውነተኛ መልኩን ያሳየውን እንቁ ረግጦ ይሰብረዋል፤ ችግሩ እኮ የመልኩ ክፉነት እንጂ እንቁውማ ያለውን መልኩን ነበር ያሳየው። ዓለማችንም በኃጢአት የበለዘ ፊቷን የሚያሳዩዋት የእውነት መቅረዞችን እንደምንም ተሯሩጣ መርገጥ ትፈልጋለች፤ አሳድዳ የዋጠቻቸው ብዙ ሲሆኑ በለመደችው አሁንም የዋጣትን የኃጢአት ረግረግ ሊያደርቅ የመጣውን ጌታ ለመዋጥ አፏን ከፈተች።

የተከፈተ አንደበቷን ሞት እስኪዘጋው፤ መቃብርም እስኪያትመው ድንግል ከዘንዶው ከሄሮድስ ፊት ሸሸች፤ ከመካከለኛው ምሥራቅ ወደ ምድረ አፍሪቃ ከነልጁ መጣች፤ ከሁለቱ አገልጋዮቿ ከዮሴፍ ከሰሎሜ በቀር ከዘመዶቿ የተከተላት ማንም አልነበረም።

አምላካችን ክርስቶስ ንጉሠ ነገሥት ነውና ከሦስት ነገሥታት ግብርን ተቀበለ ይህን ካደረገ በኋላ ነገሥታቱ ግብራቸውን አቅርበው ሲመለሱ ሰውነቱ ፍጹም እንደሆነ ለማጠየቅ እናቱ ይዛው ተሰደደች በምድር እልፍ እልፍ ሠራዊት የተከተላቸው ሦስት ነገሥታት የሰገዱለት፤ በሰማይ ሥፍር ቁጥር የሌላቸው ሠራዊተ መላእክት የሚገዙለት ሲሆን ተሰደደ።

እመቤታችን ከመልአክ ብሥራቷ ከቅዱስ ገብርኤል በተረዳችው መሠረት ወደ ምድረ አፍሪቃ ይዛው ስትመጣ ያን ጊዜ አባቶቿ ነቢያት የተናገሩት ተፈጸመ “ጌታ በፈጣን ደመና ተጭኖ ወደ ግብጽ ይመጣል” ኢሳ 19፡1 የነቢያት ቃል እንዲፈጸም ብቻም ሳይሆን በዓለማችን ልዩ ልዩ ክፍላት ተሰማርተው ጣዖት ያስመልኩ፤ ኃጢአት ያሠሩ የነበሩ አጋንንት፤ ሊቃነ አጋንንት ከምድር ጨርሰው እስኪሰደዱ ጌታ ተሰደደ።

እመብርሃን ድንገል በዚያ ወቅት በብዙ መንገድ ተፈተነች፤ የሄሮድስ ሠራዊቶች ከተማ ለከተማ ይሄዱ፤ ጉዳናውን ይዘው ይከታተሏቸው ነበርና ከዚያ ለማምለጥ ጫካ ለጫካ ይሄዱ ስለነበር በከባድ ረሀብና በታላቅ ውኃ ጥም ተፈተኑ። የእስራኤልን መና፤ የዐለቱን ልብ አላልቶ ውኃን የሚያጠጣውን ጌታ በጀርባዋ ይዛ ተራበች፤ ተጠማች፤

አባቷ አዳም እናቷ ሔዋንን ከዘለዓለማዊ የነፍስ ረሀብና ጥም የሚያድነውን ጌታ ነውና የያዘችው ተራበች፤ ተቸገረች። ከዕለታት በአንድ ቀን እንኳን ወደ መንደር ገብተው ቁራሽ እንጀራ ጥርኝ ውኃ ሲለምኑ የሚሰጣቸው አልነበረም። ዓለም ምን አላትና ሁሉን በእጁ ለያዘው ምን ትሰጠዋለች ጌታ ራሱን እስኪሰጠን ድረስ የምንሰጠው አንዳች ነገር የሌለን ድሆች ነበርን፤ ባለጠጉች የሆንነው ባለጠጋው ጌታ ራሱን የሰጠን ጊዜ ነው። ከረሀቡ ጋር አብሮ የማይረሳው ደግሞ በግብፅ ምድረ በዳ የተደረገው ጉዞ ነው፤ የግብፅ በረሐ በአሸዋ የተሞላ ሰውነትን የሚያሳርፍ ምንም ዓይነት ለምለም ነገር የሌለው፤ አሸዋው እግርን የሚያቃጥል የፀሐይ ግለት ነፍስን ከሥጋ ለይቶ የሚጥል እሾህ እና አሜካላን የሚያበቅል ምድረ በዳ ነው።

ከአዳም በደል የተነሣ የረከሰችውን ምድር ሊቀድሳት የተረገመችውን ሊባርካት የመጣው ጌታ የሰውን ሕማም በሥጋው መከራን ሲቀበል ዳግማዊት ሔዋን እመቤታችንም እንደ እናቷ ሔዋን ከብርቱ እንባ ጋር መከራን ተቀበለች። ሔዋን በሕማም፤ በምጥ እንድትወልድ ሲፈርድባት ላለቀሰችው እንባ አምሳል የሚሆን እንባ በመውለዷ ጊዜ ይህ ሁሉ ያልደረሰባት እመቤታችን አነባች። ሦስት ዓመት ከመንፈቅ መከራው ያልተለያት ቢሆንም በተለይ አራቱ ፀዋት መከራዎቿ ሁል ጊዜ ሲታወሱ ይኖራሉ።

፩ኛ ምጽአተ ዮሳ ወልደ ዮሴፍ

ዮሳ በመጽሐፍ ዮጌታ ወንድሞች ተብለው አይሁድ ከዘረዘሯቸው ሰዎች አንዱ ሲሆን ማቴ 13፡55 የስደቱ ታሪክ በተጀመረበት ሌሊት አብሮ ከዚህ ታሪክ ተካፋይ ነበር። ጥቂት እንደሄደ ግን ከበረከተ ስደቱ ሊካፈል የማይገባው ሰነፍ ሰው በመሆኑ ከጉዳናው ላይ ተለይቶ ቀረ።

በኋላ ግን ዘመዶችህን ሊያስገድል ሄሮድስ ጭፍራ ሰደደ ሲሉ ቢለማ እግሮቹ ለበረከት ባይሆንም ለመርገም ፈጣኖች በመሆናቸው ማንም ሳይቀድመው ለስደተኞች የወሬ ስንቅ ተሸክሞላቸው ሮጠ። ሲደርስ ደክመው ጥላ ሥር አርፈው አገልጋይቱ ሰሎሜ ሕጻኑ ኢየሱስ ክርስቶስን ስታጥበው ከወንዝ ዳር ነበር ያገኛቸው። ከመድረሱ ቸር ዋላችሁ፤ ቸር አደራችሁ እንኳን አላለም፤ ይህን ሕጻን ልታስገድሉት ከዚህ ተቀምጣችኋል ሄሮድስ ጭፍሮችን በየሀገሩ አሰማርቷል ሲል እመቤታችን ከሰሎሜ እጅ ሕጻኑን ተቀብላ ይህን ሁሉ መከራ የተቀበልኩት ላላድንህ ነው ብላ ምርር ብላ አልቅሳለች።

፪ኛ ሁለቱ ወንበዴዎች ባገኟት ጊዜ

ጥጦስን እና ዳክርስን ያስተባበራቸው ቃል ኪዳናቸው ውንብድና ነው። ለማንም ላይራሩ ተማምለው ሥራውን ከጀመሩ ሰነባብተዋል። በጥጦስ መምህርነት፤ በዳክርስ ተማሪነት የተጀመረው ይህ ተግባር በድሃውም በባለጠጋውም እንዲጨክኑ አድርጎአቸዋል።

በዚህ ወቅት ነው ድንግል ከነልጁ በዚህ ጫካ ያገኘቸው፤ የጠፉትን ፍለጋ የመጣው ጌታችን ግን የራሱ የሆነ ጉዳይ ነበረው ወደ ዚህ በረሐ የመጣበት፤ ከነዚህ ሽፍቶች አንዱ ከደጋጉ ቅዱሳን ከነ አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ ያዕቆብ ተቀድሞ ደመ ማኅተሙን ይዞ ገነት የሚገባ ነውና አስቀድሞ ይህን የምሥራች ሊነግረው ወደ ዚህ መጣ።

ሊቀሟቸው እየተሯሯጡ ሊመጡ ሰሎሜ አስቀድሞ ልብሷን ጥላ ሸሸች የእመቤታችን መጉናጸፊያውንና የጌታን ሰብእ ሰገል የገበሩለትን የወርቅ ጫማና ቀሚስ ነጥቀው ወሰዱ። አዳም እና ሔዋን የብርሃን መጉናጸፊያቸውን ተገፊው ነበርና ለዚያስ ካሳ እንዲሆን ነው።

እመቤታችንን ያስለቀሳት ግን የልብሱ መነጠቅ ሳይሆን ጥቂት አለፍ ብለው ነገር መጀመራቸው ነው። እነሱ የሚመክሩት የቀሙትን ልብሳቸውን የሚመልሱበትን መንገድ ሲሆን እመቤታችን ደግሞ ሌባ አዩኝ አላዩኝ ብሎ ያገኘውን ዘርፎ ይሄዳል እንጂ እንዲህ የልብ ልብ ተሰምቶት ይቆማልን? አኒህማ ልጄን ሲገድሉ የተላኩት ይሆናሉ በትል ስለ ልጄ ዳግመኛ አምርራ አለቀሰች። በቅዱሳት እጆቹ የተወደደ ልጄ እንባዋን ከዓይኗ እስከጠረገላት ድረስ በተወደደ ልጄ ደረት ላይ እንባዋን አፈሰሰች።

፫ኛ ቤተ ኮቲባ

አንዳንዱ ቤት ከሰው እስከ ሰማያዊው አምላክ የሚስተናገዱበት፤ የሰማዩ አባታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚፈጸምበት ማኅደረ እግዚአብሔር ይሆናል። አንዳንዱ ደግሞ ሰይጣን ጥላውን ይጥልበትና በረከት አልባ፤ ሲተኝበት የሚያባባ፤ ባል እና ሚስትን የማያግባባ፤ አስቸጋሪ ይሆናል ቤተ ኮቲባም እንዲህ ነበር።

በወቅቱ ከነበሩት የምድር ባለጠጎች የአንዱ ቤት ሲሆን ከብዙ ሀብት መካከል ጥቂት ቸርነት ካልተገኘ አስቸጋሪ ነውና እመቤታችን ስመ እግዚአብሔር ጠርታ ስትለምን የተመለከተች የቤቱ ባለቤት ልብን ከመደሻ ይልቅ የሚሰብር ጨካኝ ቃላትን ተናገረች። የሰነፍ ሰው ንግግር እንደ አሸዋ ከባድ ነው፤ እንደ ፍላግም ተዋጊ ነው። “አንቺ ሴት ደረቅ ሴት ነሽ መሰለኝ እንጂ እንደ አንች ያለ መልክ መልካም ሴት ከመጋረጃ ይወጣ ነበር?” ስትላት አረጋዊው የሴፍ ተቀብሎ “ለለማኝ ቢኖር ይሰጡታል ባይኖር ካለው ያድርስህ ይሉታል እንጅ እንዲህን በነገር ይወጉታል” አላት።

ኮቲባ የተሰኘችው አገልጋይ ደርቡን እያናወጠች ወርዳ ዮሴፍን በጥፊ ቃጥታ ጌታን ከእመቤታችን ጀርባ ነጥቃ ከመሬት ቀላቀለችው፤ ሕጻኑ ትክን ትክን ብሎ ሲያለቅስ እመቤታችንም ጩኸት እና ድንጋጤ የከበበው ብርቱ ለቅሶን አልቅላለች።

፬ኛ የልጇን ጫማ በወሰዱባት ጊዜ

ከነጥጦስ የተረፈው የጌታችን ጫማ ዲያብሎስ ባስቀመጣቸው የመንደር ምልምሎች ከመወሰድ አልዳነም። ነገሩ እዲህ ነው፡- ከዕለታት አንድ ቀን ቀራሽ ልመና ስትሄድ የልጇን ልብስ እና ጫማ ከአንድ ዋሻ ውስጥ አስቀምጣ ነበር የሄደችው፤ ብትሄድ ሰይጣን እንደ ፈርዖን

የሰውን ልብ አፅንቶት ምንም ቁራሽ ሳታገኝ ተመለሰች። እንኳን ቁራሽ እፍኝ ውኃ መስጠትንም ከለከሏት፤ ከዚህም ብትመለስ የልጇን ጫማ አጣች፤ ያን ጊዜ “ስለልክወሙ ማየ ኢወሀቡኒ በሕቅ ወገንጋልኩ ለወልድየ አሳዕኖ ዘወርቅ⁵⁵፤ ጥቂትን ውኃን ለመንሁ አልሰጡኝም የልጇን ጫማም አስወሰድኩ” ስትል አምርራ አለቀሰች።

ቤተክርስቲያን በዚህ ዓለም ክርስቶስን ተሸክማ በስሙ ተጠርታ እስከ ዓለም ፍጻሜ የምትሰደደውን መሰደድ ድንግል ጀመረችው። በዚህም በመጸሕፍት ሁሉ ስሟ ሲጠራ እመ ሰማዕታት መዋዕያን፤ ያሸናፊዎች ሰማዕታት እናት እየተባለች ትጠራለች በተለይም በዘመኑ መጨረሻ ሐሳዊ መሲሕ ነግሦ ቤተክርስቲያንን ለአርባ ሁለት ወራት የሚያሳድዳት መሆኑን አስቀድሞ በሄሮድስ ንግሥና እመቤታችን ለአርባ ሁለት ወራት በመሰደዷ ነገረን።

እመቤታችን የስደቷ መከራ እያንዳንዱ ቢነገር አስገራሚ እና አሳዛኝ ሲሆን ከሦስት ዓመት ከመንፈቅ በኋላ ግንቦት ሃያ ስድት ቀን ተጀምሮ ኅዳር 6 ቀን በድል ተጠናቀቀ። ብዙ ሕጻናትን የፈጀው ሄሮድስ ሐሳቡ ሳይሳካ ግብዓተ መሬቱ ተፈጸመ። የሕፃናቱ ጨዋት፤ የእናቶቻቸውም ለቅሶ እና ዋይታ የተሰማባት ገሊላ ዛሬ ስለ ልጆቿ መጽናናትን እምቢ የምትለዋ ራሔል ሳትሆን የምታለቅስበት የንጉሥ ቤተሰቦች የለቅሶ ስፍራ ናት።

የዚህ ዓለም ደስታ በፈረቃ ነውና ከ1260 ቀናት በኋላ ያዘነችው ድንግል ደስ ይላት ዘንድ በበረሐ ሳለች “መከራዬን አይቶ ይረዳኝ ዘንድ ትጸንሻለሽ ብሎ ያበሠረኝ መላክ ወዴት ነው?” ስትለው የነበረው መላክ ቅዱስ ገብርኤል መጥቶ ወደ ሀገራቸው እንዲመለሱ ነገራቸው።

ጌታ ጠላቶቹን መምታት የጀመረው ከሄሮድስ ጀምሮ ነው፤ የመጨረሻው ዲያብሎስ ነው። እንዲህ የሚመስሉ ብዙ የመዳን ተስፋዎችን የያዘው የግብፅ መልሳቸው ከዚህ በላይ የአበው ነቢያት ተስፋ ትንቢትን ፍጹም ያደረገ ቀን ነበር። በትንቢታቸው ቅዱስ መጽሐፍ ከመዘገባቸው ዐበይት እና ደቂቅ ነቢያት ቃለ ትንቢታቸው ተናግረውት እስካልተመዘገበላቸው የቃል ነቢያት ድረስ የመመለሱን ዜና ለዓለም አውጀዋል።

ከነቢያት አንዱ “እምግብፅ ጸዋዕክዎ ለወልድየ፤ ልጇን ከግብፅ ጠራሁት” ሆሴ 11፥1 ብሎ ስለ ግብፁ ስደተኛ ክርስቶስ በባሕርይ አባቱ ዘንድ የታሰበውን ሲገልጽ ሌላው ነቢይ ደግሞ “አንቺ ሱላማጢስ ሆይ ተመለሽ ተመለሽ እናይሽ ዘንድ ተመለሽ” መኃ 7፥1 ሲል ናፍቆቱን ይገልጻላታል።

ከቃል ነቢያት አንዱ ስሙ ያልታወቀ ነቢይም “ልጄ ናዝራዊ ይባላል” ብሎ የተናገረው ሳይደርስ እንደደረሰ፤ ሳይደረግ እንደተደረገ አድርጎ የተናገረው እንዲፈጸም ከቦታዎቹ ሁሉ ናዝሬትን መርጠው ተቀመጡ።

ልብ በለ! የእመቤታችን ወደ ናዝሬት መመለስ የእኛን ወደ ገነት የመመለስ ምሥጢር የያዘ በመሆኑ ነው በነቢያት ሁሉ በናፍቆት ይጠበቅ የነበረው። ይህ ደግሞ የተፈጸመው ነፍስ ገዳዩ ንጉሥ ሄሮድስ ንላምን ተሰናብቶ ማለቂያ ወደ ሌለው የጨለማ ዓለም ከተዛወረበት በኋላ መሆኑ ከጥንት ጀምሮ በእውነት የማይቆመው ነፍስ ገዳዩ የአባቶቻችን ከሳሽ ዲያብሎስ ከተገደለ በኋላ አማናዊው የሰው ልጆች መዳን የሚፈጸም መሆኑን አመላካች ነው።

ይሄን ሁሉ ምሥጢር መነጽር ሆኖ ያሳየችን ድንግል ማርያም በገሊላ አውራጃ በምትገኝ የዮሴፍ ደሳሳ ጉጆ ውስጥ ሆኖ እናታቸውን ያጡ የዮሴፍን ልጆች ጨምራ እናት ሆነቻቸው። እናት አጥቶ በሞት መዳፍ ውስጥ ለወደቀው ዓለም እናት እስክትሆን እናትነቷን በቤተ ዮሴፍ ጀመረች። ብዙ ጊዜ ሕጻኑ ልጇ ከሚያደርጋቸው ልዩ ልዩ ተአምራቶች የተነሣ የአካባቢው ሰዎች ስለ ልጇ ይከሷት እና ይወቅሷት ነበር።

እርሱ በመስኮት ዘልቆ ወደ ቤት በሚገባው የፀሐይ ጨረር ላይ ሲራመድ ሕጻናቱ ሲመለከቱ እንደ እርሱ እናደርጋለን እያሉ ከመስኮት እየወደቁ አንዳንዶቹ ሲሞቱ ከሞት የተረፉት ደግሞ ተሰበሩ፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ጭቃውን አድቦልቡሉ ሕይወትን የሚያድል እስትንፋሱን ሲለግሳቸው በረው በረው ሲሄዱ ሕጻናቱ ተመልክተው በእስትንፋሳቸው ሕይወትን እንፈጥራለን ብለው እፍ ሲሉ ዋሉ፤ ሲመሽ ጉሮሮአቸው አበጠ፤ ልባቸው ወለቀ።

ይህንን የተመለከቱ የገሊላ መንደር ነዋሪዎች በእመቤታችን ላይ በጠላትነት ተነሡባት ልጅሽ ልጆቻችንን ገሏል አሏት፤ ሁሉን ቻይ ልጇ የሞቱትን አሥነስቶ በውኑ የገደልኳችሁ እኔ ነኝን? ብሎ በሕዝቡ መካከል ሙታን ምስክርነትን እንዲሰጡ እስካደረገበት ጊዜ ድረስ የአባቶቻችን ክሳሽ እርሱ ክሱን አላቆመም ነበር።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያድግ እንደ ሁሉም ምድራውያን ሕጻናት ነውና ለእናቱ በነገር ሁሉ ይታዘዝ ነበር፤ ውኃ እንዲቀዳ ስታዘው ውኃውን በወንፊት ቀድቶ ያመጣላት ነበር⁵⁶፤ ውኃውን ቋጥሮ በነፋስ ምስሶ ላይ ሰቅሎ፤ ስሙን ሰማይ ብሎ ለሚጠራው ለእርሱ በወንፊት ውኃን መቅዳቱ ምን ይገርማል።

እንጨትም ልቀም ከተባለ ለቅሞ በነፋስ ትክሻ ላይ ጭኖ እያመጣላት ለእናቱ እና ለዘመዶቹ ሁሉ ያገለግል ነበር ሉቃ2÷51። በዚህ ሁሉ ነገር መላእክት እና ሊቃነ መላእክት ይገረማሉ፤ አጋንንት ይደነግጣሉ ባለመታዘዝ የተጀመረውን ኃጢአት በመታዘዝ ሊሸር መጥቷልና፤

ይህን አገልግሎቱን ሲያዩ መላእክት በመገረም ዝም ይላሉ ሊያገለግሉት እንጅ ሊያገለግል የማይገባው ሆኖ ሳለ በፈቃዱ ይህን አድርጓልና። በነገር ሁሉ እንደ ሕጻናት ሆነ እንጂ ከሕጻናት የተለየበት ምንም መንገድ አልነበረም። ሁለት የሰው ልጅ ሊያልፍባቸው የሚችሉ ሕግጋትን ፈጸመ⁴⁷።

❖ ሕግ ጠባይዓዊ :- በተፈጥሮ የተሰጠ የፍጥረት ሕግ ሲሆን በቀዳማዊው ልደቱ ይህ አልነበረበትም፤ በደኃራዊ ልደት ከድንግል ሲወለድ ግን ይህን የተፈጥሮ ሕግ ሳያዛባ ከማሕጸን ጀምሮ በየጥቂቱ አሳደገችው እንጂ አምላክ ነኝና ዕለቱን ተወልጄ ዕለቱን ልደግ አላለም።

❖ ሕግ መጽሐፋዊ:- ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ሕግ ሥር እንዲያልፍ እድሜው ለትምህርት ሲደርስ እመቤታችን ወስዳ ለገማልያል አስተምርልኝ ብላ ሰጠችው። ሰው የሚሆነውን ለመሆን ይህን አደረገው እንጂ የመምህራን መሪያቸው፤ የአዋቂዎች እውቀታቸው እርሱ እኮ ነው።

እናቱ ድንግል ማርያም ግን ነገሮችን ሁሉ በልብዋ እየጠበቀች ታስቀምጥ ነበር ለበዓል በኦሪታውያን ልማድ ወደ ቤተ መቅደስ የወጣችም እንደሆነ አስከትላው ትሄድ ነበር፤ ወደ ቤተ መቅደስ መሄድን የጀመረው ልክ እስራ ሁለት ዓመት ሲሞላው እንደነበር መጽሐፍ ይመሰክራል።ሉቃ

በሌሎች ሌዋውያን ከሃያ ዓመት በታች እንዳይወጡ ሥርዓት ተሠርቶባቸዋል እርሱ ግን የሚወጣው በሊቃውንቱ መካከል ተገልጦ ለማስተማር ነውና በዚህ ታናሽ እድሜ ወጥቷል።ዘለ

እመቤታችን በእለተ ዐርብ

ዕለተ ዓርብ ከሰማይ እስከ ምድር፣ ከአድማስ እስከ አድማስ በሚኖሩ ፍጡራን ላይ በማለዳዎ ገዘን የታወጀባት፤ ሲመሽ ወደ ማታ ደግሞ በአጸደ ሥጋ፣ በአጸደ ነፍስ ተድላ ደስታ የበዛባት ልዩ የመዳናችን ቀን ናት።

በዚህች ዕለት ግዕዛን ያላቸው እና የሌላቸው ልዩ ልዩ ሥነ ፍጥረታት አንገታቸውን ደፍተው በተሰበረ ልብ ሐዘናቸውን ገልጠዋል። ሐዘናቸው ወደ ደስታ እስኪለወጥ የመከራ እንባን አንብተዋል። አንዳንዶቹ የሚደርሱበትን አጥተው ብር ብር ሲሉ ነው የዋሉት፤ በተለይም ደቀ መዛሙርቱ መድረሻ ለሌለው የሰው ዘር መድረሻ ሊሆን ጌታ በመስቀል ላይ ነውና እስከዚያው ድረስ ሁሉም መድረሻ አጥተው ተቸገሩ።

ገዘን ሲበዛ ከባድ ነውና ምድር ሳትቀር ከገዘኑ ከባድነት የተነሣ መሸከም አቅቷት ተንገፈገፈች፤ ይህም ምሬቷ ደግሞ በአሕዛብ መንደር ሳይቀር ተሰማ፤ እንዲያውም በአቴና ባለቸው አርዮስፋጎስ በተሰኘው ሥፍራ ቆሞ ይሰበክ ለነበረው ታላቅ የጥበብ ሰው ቅዱስ ዲዮናስዮስ ወደ ክርስትና መመለስ አንድ ምክንያት የሆነው የምድር መናወጊ፣ የፀሐይም መጨለም፣ የጨረቃም ደም መሆን፣ የዓለማችን በጨለማ መዋጥ እና እነዚህን የመሳሰሉ የሥነ ፍጥረታት የሐዘን መግለጫዎች ናቸው።

ዕለቲቱ አንገት ካስደፋቻቸው፣ ሐዘን ልባቸውን ከሰበረባቸው ሰዎች አንዷ እመቤታችን ድንገል ማርያም ናት። አስቀድሞ ከሰላሳ ዓመት በፊት ሕጻኑን በቤተ መቅደስ የታቀፈው ሽማግሌው ስምዖን እንደተናገረው ልቧን የሚከፋፍል የመከራ ሰይፍ በነፍሷ አለፈ ሉቃ 2፥35 ጌታም እናቷ ሔዋን በሲኦል የምትቀበለውን መከራ እንድትቀበል ፈቃዱ ነውና ለአዳም እና ለሔዋን ልጃቸው አቤል በሞተ ጊዜ የሚያጽናና መላክ እንደላከላቸው ልጇ በመከራ ተይዞባት ለምታለቅሰዋ ሌት ለእመቤታችን የሚያጽናና መልእክ የላከላት አይደለም።

ቀኑን ሙሉ በመከራ እንድታሳልፍ ዝም ብሏታል እንጂ። እርሷም የልጇን በአይሁድ እጅ መያዝ ከሰማችበት ጊዜ ጀምሮ አንድ ጊዜ ከድንጋይ፣ ሌላ ጊዜ ከመሬት እየወደቀች አለቀሰች። ሲወለድ ጀምሮ በስደት፣ በረሐብ፣ በብዙ መከራ የተፈተነችለት ልጇ ሲያዝ እንደምን አታለቅስ፤ ታለቅሳለች እንጂ።

በስደቱ ስለ እርሱ ራሳቸውን ለሞት የሰጡ ምድራዊ ሕይወታቸውን በዘለዓለማዊ ሕይወት የሰወጡ ብዙ ሕጻናት ነበሩ። ዛሬ ግን ስለ እርሱ መከራን ለመቀበል የደፈረ ማንም የለም። አብረውት የነበሩት ሁሉ ከድተዋል፤ የባሰባቸው አናውቅም ብለው ምለው ሸሽተዋል። እያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘንብሏል። አብረውት ሊሞቱ ቃል የገቡት ሁሉ ከአጠገቡ ሲታጡ መንገደኛው ስምዖን ቀሬናዊ / አፍሪካዊው ሰው/ ሸክሙን ተጋራው።ዓለምን ከነበረባት ሸክም ሊያሳርፍ “እናንተ ሸክማችሁ የከበዳችሁ ወደ እኔ ኑ” ማቴ 11፥28 ብሎ የጠራንን ጌታ ስምዖን አንድ ለአንድ ምዕራፍ አሳረፈው።

ምሥጢሩ ግን መስቀሉን ከክርስቶስ ተቀብላ ቤተ ክርስቲያን ልትሸከመው እንደሚገባት የሚያሳይ እንጂ የሚያሳርፈንን ጌታ

ለማሳረፍ የተደረገ አልነበረም። ፍጡርማ የፍጡራንን ሽክም መሸከም ቢችል ኖሮ ይሄን ያክል ዘመን ከነነውራችን ባልቆየንም ነበር፤ ጌታ እኮ የተሸከመው ነውራችንን ነው። ከደቀ መዛሙርቱ ተለይቶ የመከራውን ጉዞ መጀመሩስ ለዚህ አይደል፤

ደቀ መዛሙርቱም ተሳታፊዎች ሆነው ቢሆን ኖሮ በክርስቶስ የቤዛነት ሥራ የፍጡራንም እገዛ አለበት በተሰኘ ነበር። እርሱ ግን በመጀመሪያው ተፈጥሮአችን ከማንም ጋር ሳይመክር በገዛ ፈቃዱ ብቻውን ሆኖ በልብነቱ አስቦ በቃልነቱ “ሰውን እንፍጠር” ብሎ ተናግሮ በሕይወትነቱ ሕያው አድርጎ እንደፈጠረን ዛሬም በሐዲስ ተፈጥሮ ሲፈጥረን የማንንም እርዳታ ሳይሻ ብቻውን ፈጠረን።

የመጀመሪያው እና በነፍስ ሕያው የሆነው ሰው ሞትን ወደ ዓለም ሲያመጣ ፤ ለጋጢአትም መሠረት ሲሆን ብቻውን ነበር፤ ሁለተኛው እና ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ የሆነው ሰውም ጽድቅን ሲመሠርት እና ሕይወትን ወደ ዓለም ሲያስገባ ብቻውን ሆኖ ነው።

በዚህ ጊዜ ከሁሉም በላይ የመረረውን ሐዘን ገፈት ቀማሽ እናቱ ድንግል ማርያም ናት። ምክንያቱም እናቷ ሔዋን መርገም በእርሷ ስለተጀመረ ክፉኛ ልቧ በሐዘን ነዶ፤ ተስፋዋም ተወግዶ የመጀመሪያውን ሐዘን የቀመሰችው እርሷ ናትና በእናቷ ፈንታ የተፈጠረችው አዲሲቱ ሔዋን እመቤታችን የእናቷን የተጀመረ ሐዘን ለማደማደም መሪር እንባን አነባች።

የሔዋን ለቅሶ ስለ ራሷ የተለቀሰ ስለነበር ለዚህ ዓለም የጠቀመው አንዳች ነገር የለም፤ ልጆቿ ሁሉ በምጥ በጭንቅ ሲወልዱ እየተቀባበሉ ይዘውላት ቆይተዋል እንጂ። ሊቁ አትናቴዎስ ያኔ የነበረውን ለቅሶ

ሲገልጸው “አ! ሔዋን ምንተኑ ረሰይናኪ ዘእምጸእኪ ፍትሐ ሞት ላዕሌነ ይበክያ ኩሉን አዋልድኪ እለ ይወልዳ በሕማም ወበጸዕር፤ ሔዋን ሆይ የሞት ፍርድን ያመጣሽብን ምን አደረግንሽ ልጆችሽ በሕማም በጸዕር ሲወልዱ ዛሬም ያለቅሳሉ”⁵⁸ በሚል አሳዛኝ ቃል ነው።

የሔዋን ለቅሶ ነፍስ ገዳዩንና አስለቃሹን ሰው ቃኤልን አስገኝቷል። የእመቤታችን ለቅሶ ግን የስሙ ትርጓሜ ፍሥሐ ወሐሴት የሆነውን የሐንስን በልጅነት አስገኝቷል። ከዚያም አልፎ ሁላችንን ጠቅሟል፤ እንዴት ከተባለ የሙት ልጆች እንዳንሆን ድንግሊቱን እናት አድርጎልናልና ነው። አባቶቻችን እንደነገሩን እነኚት እናትህ ማለት በየሐንስ ግብር ጸንተው ለሚኖሩ እስከ እለተ ምጽአት ለሚነሱ ደቀ መዛሙርት የተገባ ቃል ኪዳን ነውና።

በጌታ ያመኑ ከቃሉ ግሩምነት የተነሣ መቀበል አቅቶአቸው ሕዝቡ በሸሹ ጊዜ “እቤቱ ወደ ማን እንሄዳለን” ብለው የቀሩት ደቀ መዛሙርቱ ላይ በሙሉ ሐዘን ድባቡን ጥሎባቸው ነው የዋለው፤ ምክንያቱም ይህ ቀን አይሁድ የፋሲካ በዓልን አክብረው ታላቅ ተድላ ደስታን የሚያደርጉበት ቀን በመሆኑ የክርስቲያኖች ፋሲካ ከአይሁድ ፋሲካ የተለየ መሆን ስላለበት ነው። ከእንግዲህ በኋላ ፋሲካችን ክርስቶስ እንጂ ሙሴ ያዘዘው የእንድ ዓመት ጠቦት አይደለም ሲሉ ሲያዝኑ ነው የዋሉት፤ ከነዚያ አንዷ እመቤታችን ናትና።

ሊቁ አባ ሀርያቆስ ሐዘኗን ሲገልጠው ከታላቁ ያዕቆብ ሐዘን ጋር ያመሳስለዋል። “ተሐደሰ የም ብካዩ ለያዕቆብ፤ ዛሬ የያዕቆብ ሐዘን ታደሰ” ሲል ድርሳኑን መጻፍ ይጀምራል።

በእርግጥም የድንግል ለቅሶ ከያዕቆብ በእጅጉ ይልቃል፤ ያዕቆብ ምንም እንኳን በዘመኑ ከባድ ሐዘን የገጠመው ቢሆንም የሴፍና ሌሎች አስራ አንድ ወንዶች፤ እንዲት ሴት ልጅ ለማጽናናት ያሉት አይደለምን? እመቤታችን ግን ከአንዱ ልጇ በቀር ሌላ ማን አላት?

ለያዕቆብ የሚያጽናኑ አራት ሚስቶች ብዙ ዘመዶች ያሉት አይደለምን? ለድንግል ግን የሚያጽናናት ዘመድ የላትም። እናቷ ሐና እንዳታጽናናት ያረፈችው እመቤታችን በቤተ መቅደስ ሳለች ነው፤ በሰደቷ ጊዜ ያጽናናት ያገለግላት የነበረው አረጋግባቸው ሰው የሴፍ እንኳን ዛሬ በምድር የለም በሞት ወደ ፈጣሪው ተወስዷልና።

ያዕቆብ የልጁን ሞት በወሬ ሰምቶታል እንጂ በዓይኑ አላየውም፤ ድንግል ግን ልጇ የተቀበለውን መከራ በዓይኖቿ አይታለች። ያዕቆብ የልጁን የየሴፍን ዕርቃን አላየም፤ የተቀደደ ልብሱን በበግ ደም ለውሰው አምጥተው ልጅህን አውሬ በላው ብለው ዜና ሞቱን አረዱት እንጂ። እመቤታችን ግን በበግ ደም ሳይሆን በልጇ ደም የተነከረ ልብሱን፤ ከድካሙ ብዛት የተነሣ በወዝ የረጠበ መጉናጸፊያውን አይሁድ ሲገፉት ሲካፈሉት ተመልክታለች፤

ያዕቆብ የልጁ ደም ሳይፈስ እንደፈሰሰ ሰምቶ አለቀለ፤ ድንግል ግን የልጇ ደም በቆመችበት መሬት ያለገደብ ሲፈስ እየተመለከተች እንባዋ የለ ማቋረጥ እንደምን አይፈስ! መሬቱ በልጇ በክርስቶስ ደም ሲርስ የእናቱም ጉንጮቿ በመረር እንባ ረሰረሱ።

ያዕቆብ ልጁን የሴፍን ወንድሞቹ ለሃያ ብር ሲሸጡት፤ እየተቀባበሉም ሲደበድቡት፤ ከመሬቱ ከድንጋዩ ሲጥሉት አላየም፤ ድንግል ይህን ሁሉ ግፍ በዓይኖቿ በልጇ ላይ ሲፈጸም ተመለከተች።

ወንድሞቹ ብሎ ከሚጠራቸው ደቀ መዛሙርት አንዱ ይሁዳ ለ30 ብር ሲሸጠው፤ አይሁድም ከእጁ ተቀብለው አንድ ጊዜ ከመሬት ሌላ ጊዜ ከድንጋይ ሲጥሉት ስትመለከት የድንግል ሐዘን ከያዕቆብ ሐዘን ይልቅ በረታ።

በሐዘኗ ጊዜ እስከ ልጇ የመስቀል ሥፍራ እንዲከተሏት ብትፈልግም ከደቀ መዛሙርቱ አንዱን እንኳን ማግኘት አልቻለችም። ስለ እያንዳንዳቸውም ጠየቀች ስለ ጴጥሮስ ብትጠይቅ ከአይሁድ ፍርሀት የተነሣ ስለ እርሱ ብሎ ሚስቱን፤ቤቱን፤ መረቡን የተወለትን ጌታ አላውቀውም ብሎ እንደ ካደው ነገሯት።

ስለ ታላቁ ያዕቆብ ብትጠይቅም ጌታ በተያዘበት ሥፍራ በፍርሀት ልብሱን ጥሎ እንደሸሸ ነገሯት፤ ስለ እንድርያስ፤ ስለ ቶማስ መረመረች ከእርሱ ጋር ወደ ከተማ እንዳልገቡ ነገሯት። ስለ በርተሎሜዎስ፤ ስለ ፊልጶስ በጠየቀችም ጊዜ በርተሎሜዎስ ከሁሉም ደቀ መዛሙርት አስቀድሞ እንደሸሸ እና ፊልጶስም የአይሁድ ጭፍሮች መብራት ይዘው ሲመጡ ባየ ጊዜ ደንግጦ እንደጠፋ ሰማች አንድም እንኳ ተስፋ የሚሆናት ሰው አጣች።

የዮሐንስ ወንድም ስለሆነው ያዕቆብ፤ ስለ ማቴዎስም ጠየቀችው፤ አንድም ጊዜ እንኳን አብረውት እንዳልቆሙና ይልቁንም ማቴዎስን በቀረጥ ምክንያት አጥብቀው ይጠሉት ስለነበር በጨለማ ወጥቶ እንደተሰወረ ሰማች። ስለ ሁሉም ጠየቀች፤ ከዮሐንስ በቀር ካጠገቧ የቆመ አንዳች ደቀ መዝሙር የለም።

ከእጁ በረከትን የቀመሱት፤ በተአምራቱ በትምህርቱ ያደነቁት ሁሉ ዛሬ ከእርሱ ጋር የሉም፤ በዚህ ጊዜ ድንግል ሐዘኗ እጅግ ጸና።

ስለተወደደው ልጇ ሙሾ እያወጣች አለቀሰች፤ ፋሲካዬ ወደ ለቅሶ፤ ደስታዬ ወደ ሐዘን ተለወጠ አለች።

ምን ታድርግ! ራሔል መቃብራቸውን ላላየቻቸው ልጆቿ ካለቀሰች ድንግል የልጇን መቃብር እያየች እንዴት ዝም ትበል ማቴ 2:18 ራሔል ላልወለደቻቸው ልጆቿ መጽናናትን እንቢ ካለች ድንግል በድንግልና ጸንሳ፤ በድንግልና ለወለደችው ልጇ እንዴት አታለቅስ?

በከባድ ሐዘን ውስጥ ሆና በዮሐንስ ቤት ሳለች ዮሐንስ ወደ ቀራንዮ እንዲወስዳት ደጋግማ ጠየቀችው፤ የሳምንቱ መጨረሻ ቀን በመሆኑ ዮሐንስ እየመራት ሰሎሜን እና ሌሎችንም ቅዱሳት አንስት አስከትላ በአደባባዩ መሐል ስትሄድ ወደ ገበያ የሚወጣው ሕዝብ በደም ግባቷ ይደነቃል፤ በሐዘኗ ይገረማል፤ አንዳንዶቹ ግን በእርሷ ልጅ ምክንያት ሄሮድስ ልጅ አልባ አድርገውናል ሲሉ በመከራዋ ደስ ተሰኙ።

ወደ ቀራንዮ እየተጠጉ ሲሄዱ የአይሁድ ድንፋታቸው ከሩቅ ይሰማል አንዳንዶቹ ፊቱን በሻሽ ሽፍነው “መኑ ጸፍአክ” እያሉ በጥሬ ይመቱታል ሌሎች ደግሞ ራሱን በዘንግ እየደበደቡ “መኑ ኩርአክ” ይሉታል።

ድንግል መስቀሉ ወደ ተተክለበት ስፍራ በደረሰች ጊዜ በቀደመው ሰው በአዳም እንደተደረገው ልጇ ክርስቶስ ዕርቃኑን በመስቀል ላይ ሆኖ አገኘችው፤ በቀሚሱ ፈንታ የደም ቀሚስ አጥልቀውለታል፤ ስለ መጉናጸፊያውም በቁስል አስጊጠውታል፤ ከሊቶስጥራ እስከ ቀራንዮ፤ ከሀና ቤት እስከቀያፋ፤ ከጲላጦስ እስከ ሄሮድስ ለ18 ሰዓት በተቀበለው መከራ መልኩ ተለውጧል።

በመጽሐፍ “ከሰው ልጆች ይልቅ ደም ግባትህ ያምራል መዝ 44:2 ተብሎ የተነገረለት እርሱ ደም ግባት አልባ ሆኗል፤ ይህ ሊሆን

አስቀድሞ በነቢይ ተነግሮ ነበርና ኢሳ 53:2 ታዲያ በዚህ ጊዜ ለማያውያኑ መላእክት ከፍርሀት የተነሣ ቀና ብሎ ማየት ተስኟቸው ሁሉም በዐውደ መስቀል እንደሻሽ ተነጽፈዋል።

የሰው ልጆች አባት አዳም ክብሩን ያጣው፤ በሰይጣን ቅንፃት ደም ግባቱና ውበቱ የተለወጠው፤ በተፈጸመው ስሕተት ምክንያት ከሰማይ እስከ መሬት ባሉት ፍጡራን ፍርሀትና መንቀጥቀጥ የታየው በዚህ ዕለት፤ በዚህ ሰዓት ነበር። በዚያን ጊዜ አንተ አቡነ ወላንተ እምነ የሚባል ጌታ ስለ ልጁ አዳም በሐዘን ወደ ገነት ገባ።

ዛሬ ደግሞ የዳግማይ አዳም ኢየሱስ ክርስቶስ እናቱ እመቤታችን ስለ ልጇ አለቀሰች፤ በእናቷ በሔዋን ላይ አጋንንት እንደተጠቃቀሱባት በእመቤታችንም የአጋንንት ወኪሎች ጸሐፍት ፈረሳውያን ተጠቋቋሙባት። እርሷ ግን ከሰማችው የአይሁድ ሽሙጥ ይልቅ የልጇ መከራ በዝቶ ስላገኘችው አምርራ አለቀሰች።

በመስቀሉ ዙሪያ የነበሩ መላእክትን ጠየቀቻቸው፤ እንዲህም አለቻቸው፤ ደቀ መዛሙርቱስ ሥጋውያን፤ ደማውያን በመሆናቸው ፍርሀት አሸሻቸው እናንተም እንደነሱ ፈራችሁን? በፈጣሪያችሁ ላይ ይህ ሲደረግ ዝም ትላላችሁን?

ገብርኤል ሆይ! ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ ያልከኝ ለዚህ ነበርን? ምነው ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ ብለህ በነገርከኝ ዕለት ሞቴን በነገርከኝ አለች። ስህተቱ በተፈጸመባት በመጀመሪያዋ ዓርብ የመከራው ባለቤቶች አዳም እና ሔዋን ብቻ እንደነበሩ፤ ድኅነት በተጀመረባት በዚህችኛዋ ዓርብም የመከራው ባለቤቶች እናቱ ድንግል ማርያም እና ልጇ ክርስቶስ ነው። የቀደሙትን ፍጥረታት በመከራቸው ወቅት በመገረም ከበው መላእክቱ

ይመለከቷቸው እንደነበሩ ሁሉ ዛሬም በስደቷ ወቅት ይመራት የነበረው ኩራኤል፤ ከልጅነቷ ጀምሮ ጠባቂ መላኪ ሆኖ የተሾመው ቅዱስ ሚካኤል፤ መልአክ ብሥራቷ ቅዱስ ገብርኤል ዙሪያውን ከበው ይመለከታሉ።

ዑራኤል በአምሳለ ዲያቆናት የብርሃን ጽዋውን ይዞ ከእጁም ከጎኑም የሚፈሰውን ደም ይቀበላል፤ ሚካኤል በተደሞ ቆሞ የእግዚአብሔርን ትዕግሥት ያደንቃል፤ ገብርኤል በቁጣ የመዘዘውን ሰይፍ የአብ ምሕረቱ፤ የወልድ ትዕግሥቱ፤ የመንፈስ ቅዱስ ችርነቱ ስለ ከለከላቸው የቤተ መቅደሱ መጋረጃ እስኪቀደድ ወደ ምድር ወርውሮታል (ሃይ.አበ ዘአትናቴዎስ)

እንደ ቤተ መቅደሱ ሁሉ አማካኝነት የሰማያዊ ምሥጢር መጋረጃ እመቤታችንም ልብን የሚከፋፍል ብርቱ የሐዘን ሰይፍ በነፍሷ አለፈ አረጋዊው ስምዖን በቤተ መቅደሱ በር አስቀድሞ ነገራት ትንቢታዊ ቃል ይደርስ ይፈፀም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆነ ሉቃ 2÷35።

ሰዓቱ ሄደ፤ ነጉደ፤ በምድር ላይ ጨለማ እና ብርሃን ያለ ወትሮአቸው ተፈራረቁባት፤ የተፈጸመው ግፍ ዜናው እስከ ሲኦል ዘልቆ ተሰማ፤ የሁሉም ነገር ፍጻሜ ከመሆኑ በፊት ግን በፊቱ ለምታለቅስ እናቱ ጌታ አንድ ነገር ተናገረ “እነሆ ልጅሽ” አላት። የመሞቱ ዓላማ ይህ ነበርና።

እናቱ ሔዋንን በሞት ለተነጠቀው ዓለም እናቱን እንደመለሰለት ለማጠየቅ በዮሐንስ አማካኝነት ለክርስቲያኖች ሁሉ እናት አደረጋት። ስለ አንዱ ልጁ ስታለቅስ ሳለች በቁጥር ለማይታወቁ እስከ ዓለም ፍጻሜ የሚነሡ ልጆችን ሰጣት። በመከራ ቀን ያጣናትን እናታችንን በመከራ ቀን ዳግም አገኘናት። በመጀመሪያዋ ዓርብ ያጣናትን ሔዋንን በመጀመሪያዋ ዓርብ አገኘናት፤ ከዕፀ በለስ ሥር አጣናት ከዕፀ መስቀል ሥር እንደገና ተረከብናት። ከዚህች ሰዓት ጀምሮ ያ ደቀ መዝሙር

ወደ ቤቱ ወሰዳት፤ ከዚያ እስከ ዛሬ ድንገል የሁሉ እናት ሆና “ይእቲ ማርያም እምነ” ስትባል ትኖራለች።

ከ9:00-11:00 ድንገል በዮሐንስ ቤት ቆየች ስለ ልጁ ፋንታ ዮሐንስ ልጅ ሆኖ የተሰጣት ቢሆንም በመስቀል ላይ ያየችውን የልጇን መከራ መርሳት እምቢ አለች። በግርፋት የተበጣጠሰ ሰውነቱ፤ በመከራ የተለወጠው ደም ግባቱ፤ በደም የወየበ ፊቱ፤ በትዕግሥት ዘንበል ያለው አንገቱ ሁሉም እየተፈራረቁ በፊቷ ላይ ድቅን አሉባት፤

ታዲያ እንደምን ዝም ትበል። አንድ ልጇን የሾህ አክሊል ደፍቶ እያየችው እንደምን ሐዘኗን ትርሳ። በመቃብር የነበሩ ሙታን ተፈተው ሲመለሱ የድንገል ልብ በሐዘን ታሰረ፤ በሲኦል ለነበሩ ነፍሳት ዕረፍት ሲሰጥ እመቤታችን ግን አላረፈችም።

ዳግመኛ የነገሩን ፍጻሜ ለማየት የዓለሙ የሕይወት ምንጭ ወደ ፈለቀበት ቅዱስ ተራራ ወደ ቀራንዮ ከቅዱስ ዮሐንስ ጋር ሄደች። አሁን ሊቃነ ካህናቱ የሉም፤ ቅድስት ነፍሱ ከክብርት ሥጋው ስትለይ ምድር በመንቀጥቀጡ ከፍርሀት የተነሣ የአይሁድ ባለሥልጣኖቻቸው ፈርተው ተደብቀዋል።

ሁለት ሰዎች ብቻ እርሱን ያገኘ ያገኘናል ሳይሉ ከጲላሞስ ፈቃድ ጠይቀው ከመስቀሉ አውርደው ሲገንዙ እመቤታችን መጣች። ከነፍሱ እንጂ ከመለኮቱ ያልተለየ በድነ ሥጋውን እየዞረች ምርር ብላ አለቀሰች። ወደ መቃብር ከመውረዱ አስቀድሞ በላይ ላይ እየወደቀች አለቀሰች፤ የከበረ እንባዋ በተወደደ ልጇ ላይ ፈሰሰ። ይህ የመጨረሻው ልጇን ያየችበት ሰዓት ነበር።

ከዚህ በኋላ በትንሣኤው እስክታገኘው ድረስ ላታየው ወደ መቃብር የሴፍ እና ኒቆዲሞስ አወረዱት። በትንሣኤው በሐዲስ ሥጋ ሞትን

በሥልጣኑ ሽሮ ተነሥቶ ስታገኘው ልጄ ሆይ! ተነሣህን! ብላ በደስታ አቅፋ ሳመችው! ይህን አስመልክቶ ደራሲው «ወልድዋ ብህልኪያ ተንሣእክኑ እሙነ ወሰደምኪ በአፋኪ አፋሁ ቁርባን! ልጄ ሆይ በእውነት ተነሣህን ብላሽ አፋን ሳምሹ» ሲል ያወድሳታል ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ለ15 ዓመታት ድንግል በቤተ ዮሐንስ ኖረች።

እመ አምላክ በቤተ ዮሐንስ

ከትንሣኤ በኋላ በጌታ ላመኑ ደቀ መዛሙርት የመጽናናት ወቅት አልነበረም! ምክንያቱም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ የሚለውን ዜና ለዓለም እንዳያዳርሱባቸው በመስጋት አይሁድ ሊያጠፏቸው ይዘቱባቸው ነበርና። በቀንም በሌሊትም ጽርሐ ጽዮን በተሰኘው የሐዋርያው ማርቆስ እናት ቤት ለሃምሳ ቀናት ተቀመጡ። በዝግ ደጆች እየገባ ከሚጠይቃቸው ጌታ በቀር ሌላ ማንም ወደ እነርሱ አልመጣም።

በዚህ አስጨናቂ የደቀ መዛሙርቱ ኑሮ ውስጥ እመቤታችንም ነበረችበት! በበዓለ ሃምሳ ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ እመቤታችንን በመካከላቸው እንደ ታቦት አድርገዋት እንደነበር ታሪክ ምስክር ነው። እንደ ጌታችን ቃል ዓመት ወደ ሌላው የዓለም ክፍል ለስብከት ሳይወጡ በኅብረት ኢየሩሳሌምን ያስተምሩ በነበረበትም (መቅድመ ወንጌል) ጊዜ እመቤታችን ከእነርሱ አልተለየችም። እርሷ ለበቃቸው ምሥጢር እነርሱ አልበቁምና የተሰወረውን ትገልጥላቸው ያልሰሙትን ታስረዳቸው ነበር!

ከዕለታት አንድ ቀን ግን የማይገባቸውን ጥያቄ አቅርበውላት እንደነበር በታሪክ ድርሳናት ተመዝግቧል! ጌታችን ይነገረናል ስንል ሳይነገረን

ዐረገ! ሰማይና ምድር የማይችሉትን አምላክ ከቶ እንደምን ቻልሽው? እስኪ ንገሪን? አሏት! እርሷም ይሄንን እኔም ልናገረው እናንተም ልትሰሙት አይቻላችሁም አለቻቸው! እነርሱ ግን ነገሩ ቢገርማቸው ደጋግመው ጠየቋት!

ከቤተ እግዚአብሔር ወሰዷት! የማያውቀው መላክ ቀርቶ የማላውቀው ግሩም መላክ መጣ! ቀኝ ክንፉን ቢባርከው ኅብስተ ሕይወት ሆነ! በልቶ አበላኝ! ግራ ክንፉንም ባረከው! የሕይወት መጠጥ ሆነ ጠጥቶ አጠጣኝ። ብላ ወደ ዋናው ምሥጢር እገባለሁ ስትል ጊዜው የካፊያ ስለነበር መላኩ የመብረቅ የነገድዳድ ድምፅ አሰምቶ ገስጸአቸዋል! ልትመረምሩት አይገባችሁም ሲል ነው።

በዚህም ዓለም ያልደረሰበት የመለኮቱ መዝገበ ምሥጢር እንደሆነች ታወቀ ተረዳ።

ሁሉም ደቀ መዛሙርት የጠፉትን በጎች ፍለጋ ዕጣ ወደ ደረሳቸው ክፍለ- ዓለም ሲሰማሩ እመቤታችን ቀሪ ዘመኗን ያሳለፈችው ጌታ ይወደው ከነበረው ደቀ መዝሙር ቤት ነው። ያደራ እናቱ ናትና ከቀራንዮ እስከ ጌቴሌማኒ በፍጹም ፍቅር አገለገላት። ቀን ቀን ሀገረ ስብከቱ ኤፌሶን ነበረችና ወንጌልን ሲሰብክ ውሎ ማታ ማታ በደመና ከቤቱ ገብቶ ያድር ነበር።

እመቤታችንም ነፍስ ከሥጋዋ እስከተለየችበት ቀን ድረስ ወደ ልጇ የመቃብር ስፍራ መሄዷን አታቋርጥም ነበር! እኒያ ርጉማን አይሁድ እዘውትራ ወደ ልጇ መቃብር መሄዷን ሲሰሙ ጊዜ ጠባቂዎችን ሾመውባት ነበር እርሷ ግን ከመሄድ አላቋረጠችም! እነርሱም

አላዩአትም፤ የልጇ የጥበቡ መጋረጃ ሰውሮአት ነበርና⁶⁰። በአጸደ ሥጋ ሳለች ከተገቡላት ሁለት ቃል ኪዳኖች መካከል አንዱ በዚህ ስፍራ ቆማ ስትጸልይ ሳለች በየካቲት 16 ቀን የተገባላት ነው።

በዓለሙ ሥጋ ሳለች ዓለመ ነፍሳትን የጉበኘትውም በዚሁ በዮሐንስ ቤት ሳለች ነው። የሮሙ ንጉሥ ጢባርዮስ የጌታን በግፍ መገደል ሰምቶ ያዝን ነበርና እርሱ ሞቶ ተነሥቶ ወደ ሰማይ ያረገ ቢሆንም እናቱ በምድር ያለች አይደለምን? ለምን አታስመጣትምና አንተ ወንድ ባሪያ፤ እኔ ገረድ ሆነን እርሷን ከዙፋን አስቀምጠን አናገለግላትም፤ የሚል በጉ ቃልን ከሚስቱ በመስማት ሊያስመጣት ሠራዊቱን በላከበት ቀን መላእክት በክንፎቻቸው ተሸክመው ወሰደው ዓለመ ነፍሳትን አስገቡኝት።

በገነት የሚኖሩ ነፍሳትንም ዛቲ ይእቲ ሕይወትክሙ ኪያሃ ሰብሑ፤ ሕይወታችሁ እርሷ ናትና እርሷን አመስግኑ ብለው ሰጧቸው፤ እነርሱም ተቀብለው “የተሸከመችሽ ማሕጸን ብፅዕት ናት፤ አንችን ያጠባች ጡት የተባረከች ናት፤ የእኛም አንቺን ያዩ ዓይኖቻችን ንጹሐን፤ ክቡራን ናቸው” እያሉ ከአዳም ጀምሮ እስከዚያችኛዋ ቀን የሞቱ ሰዎች ነፍሳት ይህን ዝማሬ እየተቀባበሉ አመሰግናት። የወሰዳት መላክ መልሶ ወደ ቦታዋ እስካደረሳት ጊዜ ድረስ በልጇ ቤዛነት የተዋጁት ሁሉ ዘመሩላት።

ይህ የሆነው ጌታ የእናቱን ተድላ ነፍሷን እንጂ ተድላ ሥጋዋን ስለማይሻ ነው፤ ከሮም ቤተ መንግሥት ለሚበልጥ ክብር ያጫት እናቱን ክብሯ በምድራዊ ዙፋን እንዲገለጽ አይፈልግምና ይልቁንም በሰማይ ባለችው መንግሥቱ በቀኙ በተዘረጋው ዙፋን ተቀምጣ በክብር ልትገለጥ ነው እንጅ።

ምዕራፍ ፭

ጊዜ ዕረፍታ ለሶልያና

ዮሐንስ እያገለገላት እርሷም እንደ እናት እያጽናናችው ለ15 ዓመት ቆየች፤ ከዚህ በኋላ ለሰው ሁሉ እንደታዘዘ በተወለደች በ64 ዓመት ጥር 21 ቀን 49 ዓ.ም በሞት ወደ ወዲያኛው ዓለም ተወሰደች።

መላው ዘመኗ ሲሰላ እንዲህ ነው፤ ጌታን ሳትጸንስ 15 ዓመት ማለትም 3 ዓመት ከእናት ከአባቷ ቤት 12 ዓመት በቤተ መቅደስ፤ ጌታን ጸንሳ ሳለች 9 ወር ከ5 ቀን ጌታን ከወለደች በኋላ 33 ዓመት ከሦስት ወር ጌታ ካረገ በኋላ 15 ዓመት ሲደመር 3+12+9 ወር+33 ዓመት ከሶስት ወር =64 መላው ዘመኗ ይህ ሆኖ ሳለ ጌታን ከመውለዷ አስቀድሞ 15 ዓመት ጌታን ከወለደች በኋላ ወላዲቱ አምላክ ተብላ እየተጠራች 49 ዓመት በምድር ቆይታለች።

በዚህም 15 ዓመት ሲሆናት ለአምላክ እናትነት መታጨቷ የሖዋን ደኅንነቷን ዳግማዊት ሖዋን እርሷ መሆኗን ሲያጠይቅ ነው። ቀዳማዊ አዳም ሖዋንን ያጫት በዚህ እድሜዋ ነበር፤ ሖዋን የሕያዋን እናት የሚለውን መጠሪያ ስም የወጣላት ለመጀመሪያይቱ ሖዋን በዚህ እድሜዋ ነበር በትክክልም የሕያዋን እናት መባል የሚገባት እመቤታችን እንጂ ሖዋን አልነበረችም፤ የነ ቃኤል እናት ናትና። ስለዚህም በዚህ እድሜዋ ለቀዳማዊው አዳም ለክርስቶስ ታጨች።

ጌታንም ከወለደች በኋላ የቆየችው 49 ዓመት መሆኑ አንድ ኢዮቤልዩ ነው ይህም ማለት ሰባት ሱባዔ ማለት ሲሆን በዚህም እመቤታችን

በነቢያት ትንቢት በአበው ሱባዔ የተገኘች የአባቶቻችን የጸሎት ውጤት መሆኗን እንረዳለን

የእመቤታችን ምሳሌ የሆነችው ሐመረ ኖሳ እድሜዋ በኢየሱልዩ ቁጥር ነው የተሰላ። ከዚያን ጀምሮ 64 ቁጥር ታላቅ ቁጥር ሆነ፤ እነ ቅዱስ ኤፍሬም ጸሎተ ማርያምን ያደርሱ የነበረው በዚህ ልክ ነበር፤ በኋላም ውዳሴዋን የደረሱላት እርሷም ፈቃዷ ሆኖ ያስደረሰችው በዚህ ልክ ነው፤ ዛሬም በበረሐ የወደቁ መናንያን ለመታሰቢያ በዚህ ቁጥር ልክ ይጻፋሉ።

ዘመኑ ጥቂት ቢሆንም በመከራ የተፈጸሙ ዓመታት ናቸው ከዚህ የመከራ ዓለም ሲያሳርፉት ልጇ በግርማ መለኮት፤ በቅዳሴ መላእክት እርሷ ወደነበረችበት ቤት ወደ ዮሐንስ ቤት ወረደ። ጌታን የመጽነሷን ዜና በቤተ ዮሴፍ ሰማች፤ የልጇን ሞት በቤተ ዮሐንስ፤ ዛሬ ደግሞ የእርሷን ሞት በዚሁ ስፍራ ተነገራት።

ስለ ክብሯ ሊቀበላት የወረደው ጌታ ሐዋርያትን ከየ አህጉረ ስብከታቸው በፈጣን ደመና ሰበሰባቸው። እመቤታችንን እንዲሰናበቷት አዘዛቸው፤ ከዚህ በኋላ በአጸደ ሥጋ አይገናኙምና ሁሉም ደቀ መዛሙርት ዝቅ እያሉ ተሰናበቷት፤ በረከቷን ተቀበሏት፤ ወደ ፈጣሪ እንድታሳስብላቸው አደራ አሏት። ከዚህ በኋላ አባቷ ዳዊት ንግሥቲቱ በቀኝህ ትቀመጣለች..... የሚለውን መዝሙር እየዘመረላት ሰሎሞን ንዲ ርግብዬ እያላት ሌሎችም ነቢያት እያወደሏት፤ የሰማይ መላእክት ማንም ሊሰማው በማይችለው የምስጋና ቃል እየጠሯት ሳሉ በልጇ ቃል ቅድስት ነፍሷ ከሥጋዋ ተለይታ በተወደደ ልጇ

እቅፍ ላይ ተቀመጠች። ቀኑ ልዩ ነበር በአጸደ ሥጋ የነበሩ ሐዋርያት በአጸደ ነፍስ ከነበሩ ነቢያት ጋር መሬታውያን ከሰማያውያን ጋር አንድ ሆነው የዘመሩበት ነውና።

ነፍሷ ወደ ፈጣሪ ከተመለሰች በኋላ ሐዋርያት ሥጋዋን ገንዘው ለመቅበር ወደ ጌቱሌማኒ ይዘዋት ሔዱ። “ከእንግዲህስ ዕረፉ” ብሎ ጌታችን በመከራው ምሽት ለመጀመሪያ ጊዜ በእርሱ ድካም ሰው እንዲያርፍ የተናገረባት፤ “አባት ሆይ ቢቻልስ ይህች ጽዋዕ ከእኔ ትለፍ” ብሎ በመጸለይ የሞትን ጽዋ ከሰው ያሳለፈባት ቦታ ናት የሁሉ ነገራችን መነሻም እመቤታችን በመሆኗ ወደ ዚህ ሥፍራ ለመቃብር ወሰዷት። ጌቱሌማኒ ከመድረሳቸው በፊት ግን አይሁድ ከጉዳና ላይ በጠላትነት ተነሡባቸው በእሳት አቃጥለን በድንጋይ ቀጥቅጠን እናጠፋለን ወደ መቃብር እንዳትደርስ እናደርጋታለን አሉ። በሕይወት ሳለች ያነሡ እንደነበር ከሞተችም በኋላ ተቃውሞአቸው አላቆመም። ቅዱሳን እንደማይሞቱ በዚህ ይታወቃል ቢሞቱማ ኖሮ የሞተን ሰው ምን ይሠራል ብሎ ማን ይቃወመዋል።

በክርስቶስ የሚሞቱት ግን ያንቀላፉት ለዕረፍት እንጂ ለሞት አይደለምና ከሞቱም በኋላ ሥራ ይሠራሉ፤ ጠላታቸውን ይጎዳሉ ወዳጆቻቸውን ይጠቅማሉ ከዚህም የተነሣ አጋንንት ሰዎችን እያሥነሡ ሲጣሏቸው ይኖራሉ።

የልጇን ትንሣኤ እንደሰማን የእርሷንም ትንሣኤ ልንሰማ አይደለም? ብለው በመፍራት እናጠፋለን ብለው የቀረቡትን አይሁድ በመቅጣት የእግዚአብሔር መላክ ዮሐንስን ጨምሮ እሳተ መለኮትን በመሸከም

የከበረ ሥጋዋን በገነት ካሉት ዕፅዋት መካከል አስቀመጠው፤ የሐንስ በሕይወት ዘመኗ እንዳገለገላት ከሞተች በኋላም ማዕጠንተ ወርቁን ይዞ በማጠን አገለገላት።

ከጥር 21 እስከ ሐምሌ 30 በየአህጉረ ስብከታቸው የነበሩ ሐዋርያት ከነሐሴ አንድ ጀምሮ በጋራ ስለ እመቤታችን ክፊታቸው መሰወር ሱባዔ ገቡ፤ ካንዱ ከዮሐንስ በስተቀር ያለችበትን የሚያውቅ አልነበረምና። ሁለት ሱባዔ እንደ ጸሙ ቀኑ ነሐሴ 14 ቀን 49 ዓ.ም ዕለቱ ዕለተ እሁድ ነበር የእግዚአብሔር መላክ አምጥቶ ሰጥቶአቸው እነሱም ደስ ብሎአቸው ተቀብለው ዕለቱን ቀብረዋታል የተነሳቸውም እነሱ ቀብረዋት ከሄዱ በኋላ ነሐሴ 14 ቀን 49 ዓ.ም በዚሁ ዕለት በዕለተ እሁድ ነው አልዋለችም አላደረችም።

ከመ ትንሣኤ ወልዳ የሚል ንባብ ይገኛልላ ያሉ እደሆነ ይህ ስለ ሁለት ነገር ነው።

1ኛ በዕለተ እሁድ መነሣቷን ሲያይ ነው ልጇ የተነሣው በዕለተ እሁድ ነውና።

2ኛ በሐዲስ ሥጋ (ዳግመኛ ሞት የማያስጋው ሥጋ) መነሣቷን ያጠይቃል ከፍጡራን መካከል ዳግም ሞት የሌለበት አማናዊ ትንሣኤ የተነሣ ከእመቤታችን በቀር ሌላ ፍጡር የለምና። ትንሣኤዋ ከነ አልአዛር ትንሣኤ ልዩ መሆኑን ለማስረዳት ከመትንሣኤ ወልዳ ተብሏል እንጂ በሦስተኛው ቀን ተነሣች ለማለት አይደለም።

በሦስተኛው ቀን መነሣቷ የሚያመጣው ችግር

በአንዳንድ የመጻሕፍት ትርጓሜ ትምህርት ቤቶች እስካሁንም ድረስ በወንበር የሚነገረው እመቤታችን ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት በክርስ መቃብር እንደቆየች ነው። ምን አልባት በዚህ ነገር ልዩ ሊሆን የሚችለው የዲማ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ጉባኤ ነው። ነገር ግን በየገዳማትና አድባራት ያሉት ሊቃውንት እንደገና እንዲያዩት እያሳሰቡሁ ሦስተኛውን ቀን እኔም ሆኑ ያስተማሩኝ መምህር ለምን እንደማንቀበለው ጥቂት ነገር ልናገር፤

በሦስተኛው ቀን ተነሣች ከተባለ የእሁድ ሣልስቱ ማክሰኞ ነው፤ ማክሰኞ ደግሞ እንደነ አልአዛር ዓይነት ትንሣኤ ካልሆነ አማናዊ ትንሣኤ አይደረግም አማናዊ ትንሣኤ የሚደረገው በዕለተ እሁድ ብቻ ነው። ምክንያቱም ትንሣኤ ዘገባኤ የሚደረግበት በዕለተ እሁድ ስለሆነ ነው። ስለዚህ በዕለተ ሠሉስ ተነሣች ማለት ትንሣኤዋ በብሉይ ሥጋ ነው ማለት ነውና መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

እንዲያውም መምህር ማዕበል ፈጠነ «ልሳነ ሊቃውንት» በተባለው ያልታተመ መጽሐፉ የዚህን ዓለም ፍጻሜ ሲገልጽ ከሰኞ እስከ ቅዳሜ ያሉ ዕለታት ዕለተ ሙታን ናቸው። በመጨረሻ ዘመን የማታልፍ ዕለተ እሁድ ብቻ ናት። በአቡሻኸር ቀመርም ሲቀመሩ ዕለታቱ ሁሉ ተገድፈው ሲያልቁ እሁድ ብቻ ተቀራለች። ይህችም አልፋና የሚጋ ትባላለች ይህችም ዕለት ለኖርነው ዓለም መጀመሪያ እንደ ሆነች ወደ ፊት ለሚመጣው ዓለም ለመንግሥተ ሰማይም ቀዳሚት ናትና ከትንሣኤ ዘገባኤ በኋላም ትኖራለች። ስው ዳግም ሞት እንደሌለበት ይታወቅ ዘንድ በዚች ዕለት አዲስ ሕይወት ይጀምራል ይላል።

እመቤታችንም በሐዲስ ተፈጥሮ ለተፈጠረው ትውልድ የመጀመሪያ ሆና በእግዚአብሔር ፊት በመገኘቷ ተስፋ ለምናደርጋት ዓለማችን መንግሥተ ሰማያትም የመጀመሪያ አደርጎ ነፍስና ሥጋ ተዋሕደው በአንድነት በሚኖሩበት መንግሥተ ሰማያት እንድትኖር አደረጋት።

እኛ ግን በተረዳ ነገር አበው መምህራን ቤተክርስቲያን በነገሩን መሠረት የተነሳችው ነሐሴ 14 ቀን 49 ዓ.ም በዕለተ እሁድ እንደሆነ እናምናለን። የአዳም ባሕርይ የአምላክን ባሕርይ ገንዘብ ያደረገባት ሰማያዊው መሬታዊ ሲሆን መሬታዊው ደግሞ ሰማያዊ የሆነባት በኋላም በጌታ ትንሣኤ የለው ልጆች ባሕርይ ትንሣኤ ከተረጋገጠበት ከዕለተ እሁድ በቀር ሌላ ቀን የለምና የለው ልጆች ባሕርይ ደግሞ የእመቤታችንም ባሕርይ መሆኑን ልብ ይሏል።

ምን አልባት ዛሬ ለምንድን ነው ፍልሰተ ሥጋዋን ነሐሴ በገባ በ16ኛው ቀን የምናከብረው የሚል ጥያቄ ከተነሣብዎ ነገሩ ሌላ ነው፤ ምሥጢሩ እንዲህ ነው፤ ቀደም ሲል በጠቀስነው እና እመቤታችን በተነሣችበት ዕለት ከደቀ መዛሙርቱ መካከል ከቶማስ በስተቀር ያያት ማንም አልነበረም። ቶማስ ብቻ ከሀገረ ስብከቱ ወደ ኢየሩሳሌም በደመና ተጭኖ ሲመለስ እመቤታችንን መላእክት በብርሃን ሠረገላ ሲያሳርጓት አገኛት።

የመግነዚን ሰበን ለምልክት ለምስክርነትም ቢሉ ሰጥታው ነበርና በዓመቱ ማለትም በ50 ዓ.ም ከነሐሴ አንድ ቀን ጀምረው ሁሉም ሐዋርያት ከቶማስ በጆሯቸው የሰሙትን ዜና ትንሣኤዋን በዓይናቸው ለማየት እንደገና ሱባዔ ጀምረዋል፤ ነገርን ሁሉ በጊዜው ውብ አድርጎ የሚሠራው ጌታ በ16ኛው ቀን ከእናቱ ከቅድስት ድንግል ማርያም

ጋር በክብር ተገልጾ ቀድሶ እንዳቆረባቸው እና እንደባረካቸው የታሪክ መዛግብት ያስረዳሉ፤ ስለዚህም አባቶቻችን ሐዋርያት ትንሣኤዋን ያዩበትን ቀን ፍልሰተ ሥጋዋ ብለን እናከብራለን፤ እናም የነሐሴ አስራ ስድስተኛው ቀን ትንሣኤዋ የተገለጠበት ቀን እንጅ የተነሣችበት ቀን አይደለም።

ነቢዩ ዳዊት በትንቢት እንደተናገረው ጌታ ከሙታን መካከል ከአብ ቀኝ ለመቀመጥ ማለትም በክብር በአብ ዕረና ለመኖር እንደተነሣ እናቱ ድንግል ማርያምም ዳግመኛ ሞት በማያስፈራው ትንሣኤ በልጇ ቀኝ ለመቀመጥ ተነሣች። “ተንሥእ እግዚአ ውስተ ዕረፍትክ አንተ ወታቦተ መቅደስክ፤ አቤቱ ምዕመናን ወደ ምታሳርፍበት ወደ መንግሥተ ሰማያት ተነሥ አንተ እና የታቦትህ መቅደስ” መዝ 131፥8 በዚህ ዕረፍተ ነገር ውስጥ ነቢዩ የተናገረው ስለ ጌታ እና ስለ እመቤታችን ትንሣኤ ነበር፤ መቅደስ የተባለች ኢየሩሳሌም ስትሆን ታቦት የተባለች ደግሞ ማኅደረ እግዚአብሔር ድንግል ማርያም ናት።

ከዚያች ዕለት ጀምሮ ለዘለዓለም በሰማዕትነቷ ከሰማዕታት፤ በትሕትናዋ በትዕግሥቷ ከጻድቃን፤ በድንግልናዋ ከደናግል በነቢይነቷ ከነቢያት የምትቆጠረው እመ ሰማዕታት/ ምክሐ ደግናል ማኅደረ ንጹሐን አክሊለ ጻድቃን ተብላ የምትጠራ እመቤታችን ድንግል ማርያም በእግዚአብሔር ፈቃድ በተሰጣት ሥልጣን በቀኙ ተቀምጣ ትኖራለች። ያ ማለት በመንግሥተ ሰማያት ማለት ነው። ለእግዚአብሔር ቀኝ እና ግራ የለውምና።

ለአሊለን ቅድስት አሜን

ዋቢ መጻሕፍት

- 1ኛ ቋንቋ መጽሐፍ ቅዱስ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት የ1980 ዕትም
- 2ኛ አንድምታ ወንጌል ትንሣኤ ዘገባኤ
- 3ኛ የጳውሎስ መልዕክታት ትርጓሜ ትንሣኤ
- 4ኛ ትርጓሜ ወንጌል (ግእዝ በግእዝ) ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ እንደተረጎመው
- 5ኛ የቅዱስ ጳውሎስ መልዕክታት ትርጓሜ (ግእዝ በግእዝ)
ፊሎጎስ እንደተረጎመው
- 6ኛ ድርሳነ ቄርሎስ እና ጳላድዮስ አንድምታ (የእጅ ጽሑፍ)
- 7ኛ ሃይማኖተ አበው ንባብና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘገባኤ 19....ዕትም
- 8ኛ ሃይማኖተ አበው አንድምታ (የእጅ ጽሑፍ)
- 9ኛ ኦሪት ዘፍጥረትና ዘፀአት አንድምታ ትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት የታተመ
- 10ኛ ሠለስቱ መጻሕፍተ ሐዲሳት ትንሣኤ ዘገባኤ ፳፻፮ ዕትም
- 11ኛ ነገረ ማርያም ታላቁ የብራና
- 12ኛ ተአምረ ማርያም ንባብና ትርጓሜው
- 13ኛ ገድለ ቅድስት ሐና ያልታተመ
- 14ኛ ውዲሴ ማርያም ምስለ ቅዱሴ ማርያም አንድምታ የእጅ ጽሑፍ(የዲማ አብነት)
- 15ኛ መጽሐፈ ምሥጢር ንባብና ትርጓሜው በመ/ር ሕሩይ ኤርምያስ
ተተርጉሞ በአባ ጊዮርጊስ ዜጋስጫና በአባ በጸሎተ ሚካኤል አንድነት
ገጸም የታተመ
- 16ኛ ዜና ዮሐንስ መጥምቅ ያልታተመ
- 17ኛ ዜና እስክንድር ንጉሥ የብራና
- 18ኛ ፎቱ የቅዱስ ያፌድ ፀዋትዎ ዜማዎች ድጓ፣ ጸመ ድጓ፣ምዕራፍ፣
ዝማሬና መሥዋዕት
- 19ኛ ልሳነ ሊቃውንት ያልታተመ በመምህር ማዕበል ፈጠነ
- 20ኛ ኩኩሐ ሃይማኖት (አድማሱ ጀምበሬ መላክ ብርሃን)
- 21ኛ መድሎተ አሚን (አድማሱ ጀምበሬ መላክ ብርሃን)

ሕይወት ማርያም ድንገል በሚል ርዕስ የተጠቀሰው መጽሐፍ እመቤታችን ክፍንሰቷ ወራት ጀምሮ እስከ
ዕለተ እረፍቷ የተጓዘችበትን የሕይወት መስመር በምሥጢራዊ አገላለጥ ፍንትው አድርጎ የሚያሳይ
መጽሐፍ ብርሃን ሆኖ አግኝቶታለች፤ አቀራረቡም ትምህርተ አበውን የተከተለ፤ በትርጓሜ የበሰለ፤ ትውፊተ
አበውን አገልጥ የሚያሳይ ቀዳሴ መጽሐፍን መሠረት ያደረገ በመሆኑ እውነተኛ የቤተ ክርስቲያኒቱን
ልጆች ያስተምራል ብዬ አምናለሁ፤ በጸሐፊውም መንፈሳዊ ክፍት ይሰማኛል፤ ብዙዎች ስለ እመቤታችን
መስበክና መጻፍ እንደ ነውር ተቆጥረዋቸው በተፈተኑበት ዘመናችን በቋንቋ አጠቃቀሙ በአቀራረቡ
የተዋሕዶ ልጆችን የሚያበረታታ ጽሑፍ በመጻፋቸው አደንቃቸዋለች፤ ለወደፊቱም ብዙ አጠብቃለች፤
እነሣስቶ ላስጀመራቸው፤ እስጀምሮም ላስፈጸማቸው ለልጅል እንዲያስጠሩ ክብርና ምስጋና ይሁን፡፡

አባ አብርሃም

የምዕራብ ገጃም ሀገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ

ደራሲው ከዚህ በፊት ያዘጋጃቸው መጻሕፍት

ጅኛ እረኛ ወይስ ምንደኛ?

ጅኛ በሞት የተገለጠ ፍቅር

ወደ ፊት የሚታተሙ

ጅኛ ታሪኮች

ጅኛ የሰው ሕይወት.....?

ለእግዚአብሔር የተሰጠ ሕይወት በማንኛው ውስጥ እንዳለ ሕፃን ነው፡፡

ክቡራን እንባብያን ሆይ! በዚህ መጽሐፍ ላይ የተመዘገቡ ቃላትን ካነበባችሁ በኋላ በቀጣይ ሰሚዘጋጀው
«ታሪኮች» ለተሰኘውና በነገረ ማርያም ላይ ሰሚነሡ ጥያቄዎች መልስ ሰሚሰጠው መጽሐፍ ዝግጅት
ያግዘን ዘንድ በእመቤታችን ላይ የሚነሡ ማንኛውንም ጥያቄዎችንና አስተያየቶች በተከታዩ አድራሻ
ብትኩልን በምስጋና የምንቀበል መሆኑን እንገልጻለን፡፡

E-mail:- simakonemelak@gmail.com

Mobile:- +2519 12 17 88 51